

SLOVENSKI LIST

CORREO ARGENTINO

TARIFA REDUCIDA

Concesión 1551

Dirección y Administración: GRAL.
CESAR DIAZ 1657, U. T. 59 - 3667 -
Bs. Aires.

Periódico de la Colectividad Yugoslava

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 032878.

AÑO (Leto) X. BUENOS AIRES, 22 DE SEPTIEMBRE (SEPTEMBRA) DE 1939 Núm. (Štev.) 137

NAROVNINA: Za Ameriko in za celo
leto \$ arg. 6.-; za pol leta 3.50.
Za druge dežele 2.50 USA-Dolarjev.

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctva.

Naša slovanska bodočnost

Poljske republike ni več. To je poleg češkoslovaške, že druga slovanska država, ki je izgubila samostojnost. Kdor ni bil slep, je lahko predvideval, da slovanski narodi, ki so se komaj osvobodili iz stoletnega suženjstva, vsled medsebojne nesloge, eden za drugim drvi v propast.

Med Rusi, Poljaki, Čehoslovaki, Jugoslavi in Bolgari ves čas po vojni ni bilo nobene sloge in skupnosti. Brez dvoma pa so najbolj neslovansko politiko igrali ravno Poljaki.

Z Rusijo je bila v dobrih odnosih edino češkoslovaška. In ravno to je bila tudi njena poguba. Poljska pa je bila v stalnih neprijateljskih stikih z Rusijo in češkoslovaško ter je iskala prijateljstva z Nemčijo, kar jo je slednjič tudi prav to pogubilo. Edino Jugoslavija se je znala iz vseh zagat čudovito rešiti.

Neprijatelji Slovanov so vedno znali skrbeti, da med njimi ni bilo sloge. Kot smo zgoraj navedli, je bilo prav to pogubno za češkoslovaške in Poljake. Prav tako pa skrbijo tudi za južne Slovane, Jugoslovane in Bolgare, da ne bi gojili tesnejših medsebojnih stikov. Bolgarom so vsilili nemškega kralja in italijansko kraljico potom katerih skrbijo za protijugoslovanski smisel. Vkljub vsemu pa sta Jugoslavija in Bolgarija obljubili vedno prijateljstvo ter dalekovidnejši politiki stremijo za tem, da postaneta prej ali slej ena država. Med jugoslovanskim in bolgarskim narodom širijo kulturni delavci vedno globokejših stikov, ki naj bi bil temelj bodoči jugoslovanski zvezni državi Srbov, Hrvatov, Slovencev in Bolgarov. Združena Jugoslavija bi štela tedaj 22 milijonov prebivalcev. In take močne balkanske države se Nemčija in Italija bojita, zato vneto delata za nesoglasje. Jugoslovanska zavest pa bo vkljub vsemu prej ali slej zmagala, ker mora zmagati.

Iz Beograda pa poročajo še drugo veselo in značilno vest, namreč, da ima Jugoslavija namen priznati sovjetsko Rusijo in je s to nalogo poslala v Moskvo tri svoje zastopnike in sicer bivšega poljedelskega ministra in sedanjega predsednika Zadržne zveze Voja Gjorgjeviča, enega diplomata in enega generala.

Jugoslavija je izbrala zelo primeren čas za priznanje sovjetske Rusije. Če bi bila napravila to prej, dokler sta bili njeni največji sosedi Nemčija in Italija v protisovjetskem razpoloženju, bi bila najbrže že deležna usode češkoslovaške in Poljske. Sedaj pa ko so razmere prisilile Nemčijo in Italijo, da sta zaobrnila svojo zunanjo politiko, je Jugoslavija izbrala ugodno priliko ter poiskala prijateljstva z Rusijo. To bo brezdvoma velikanskega pomena za nadaljni razvoj Jugoslavije in sploh vsega slovanstva.

Nikakega dvoma ni, da bo imela Rusija odločilno besedo v razvoju nadaljnjih dogodkov v Evropi. Kdor misli, da bo Rusija v vsakem slučaju gojila prijateljske stike z Nemčijo je v zmoti. Rusija bo po našem mnenju zahtevala od Nemčije popolno svobodo za Čehoslovake in Poljake v smislu zveznih republik sovjetske Unije, ki pa bo imela vsaka svojo lastno avtonomijo ter v notranjih zadevah neodvisno vladno. Za Jugoslavijo, to se pravi tudi z Bolgarijo pa bo skušala gojiti tesne kulturne in gospodarske stike ter ji zajamčiti, kot za časa carizma, v slučaju potrebe tudi vojaško pomoč. In ker so danes skoro vsi znaki tudi za obratno razpoloženje, ne bo ravno težko Slovanom priti do sloge in medsebojne vzajemne pomoči.

Če fašistična os Rim-Berlin, ozi-

Nemci in Rusi zasedli Poljsko

NEMČIJA IN RUSIJA ZASEDLI POLJSKO — POLJAKI SE PROTI NEMCEM SRDITO BORILJO, A RUSOM SO SE SKORO BREZ BOJA VDALI — SMISEL HITLERJEVEGA GOVORA V GDANSKEM — FRANCIJA IN ANGLIJA BOS TA ŠLI DO KONČNE ZMAGE

Nemčija in Rusija sta zasedli Poljsko. S tem je prenehala, vsaj zaenkrat, poljska republika. Varšava, glavno mesto Poljske še vedno ni padla, a se dolgo ne bo mogla vzdržati. Mnogo poljskih čet je pobegnulo na Romunsko in Litvansko.

Časopisni poročevalci poročajo o poljski tragediji vse križem ter večkrat v velikem protislovju in očitno v interesu posameznih držav. Mi pa bomo kot vedno skušali biti kar največ objektivni.

Francija in Anglija, ki sta bili obljubili pomoč Poljski, ji dejansko nista ničesar pomagali. Zato so nemške čete naglo prodirale v notranjost poljske republike, ki bi jo bile brez dvoma v nekaj tednih vso zasedle, da jim niso Rusi prišli naproti.

Kot vsi drugi so tudi Rusi že vnaprej vedeli, da se Poljska ne bo mogla sama braniti pred številčno močnejšim nasprotnikom in tehnično boljše oboroženim. Mobilizirala je svojo vojsko ter zasedla belorusko in ukrajinsko pokrajino v Poljski. To jim ni bilo težko, kajti od strani poljske vojske niso dobili nobenega odpora, medtem ko jih je civilno prebivalstvo po zatrdilih z navdušenjem sprejelo. Kri ni voda!

Vsled tega, so mnjenja nekateri, da je Rusija izdajalsko postopala na-

pram svojim krvnim bratom Poljakom, a kdor dobro premisli položaj, bo prišel do drugačnega mnenja. Če je poljska vlada namesto v Moskvi iskala pomoči v Londonu in Parizu, je pač lahko že vnaprej slutila kakšen bode konec. V Moskvi so se vsi kakor raje odločili za odkrito borbo nego za londonsko slepomišenje. Angleži so kanili izrabiti zadevo Poljske in Nemčije, da bi spravili Nemčijo in Rusijo v vojno in da bi se na ta račun sami okoristili. Trik se jim ni obnesel in Poljska republika je morala postati žrtev.

Zelo nespametno bi bilo od Rusov, če bi nemške čete čakali na meji. Zato so se odločili, da jim gredo naproti. S tem, če ničesar drugega ne, so združili Beloruse in Ukrajince, ki so vedno težili skupaj, kar je čisto naravno in razumljivo. Po našem mnenju pa bodo Rusi tudi ostalim Poljakom izvojevali svobodo, kot o tem pišemo na drugem mestu.

Zelo značilen za nadaljne dogodke je vsekakor Hitlerjev govor, ki ga je imel v tork v Gdanskem. V bistvu svojega govora se je to pot razljudil nad Angleži. Mi nismo simpatizanti Hitlerja in nemškega nacizma, a moramo resnici na ljubo le priznati, da je marsikaj resničnega povedal.

Hitler je dejal, da je več kot pedeset let, ko je Gdansko Nemško. Takrat so se namreč pričeli naseljevati Nemci tam ter so obdržali nemški jezik in nemško kulturo, česar njim ne more nihče več vzeti.

Hitler je v tem odstavku povedal bridko resnico. Slovani smo v svoji neslogi dopustili, da so nam tujei deloma zasedli našo zemljo in deloma so nas asimilirali. Takih primerov imamo več in so še danes v polnem razvoju. Nemogoče pa je delati iz Nemcev, četudi adoptiranih Slovanov, spet Slovane, ker je to tudi škodljivo ljudskemu razvoju in je proti današnjemu rasnemu pojmovanju. Za nas Slovane je dovolj, da obdržimo to kar imamo, a če se ne bomo kmalu streznili, niti tega nam ne bo mogoče. Vsekakor pa se bodočnost slovanstvu odpira danes bolj kot nikoli. Ko zgleđa vse najbolj v temo zavito, je cilj najbližje!

Hitler je dejal nadalje, da je na evropskem življenjskem prostoru 82 milijonov Nemcev sedaj združenih. Torej ni štel za Nemce niti Čehov in Slovakov, niti Poljakov ne. To je značilno za mentaliteto, kajti so bili časi, ko se je narod štel v okviru državne meje.

Govornik je ožigal versailski pakt, ki da je bil krivičen. Tudi to je deloma res in krivičen ta pakt ni bil samo za Nemce, marveč še v veliko večji meri za nas Slovence. Hitler je seveda govoril samo za Nemce, a Jugoslavi imamo pravico da govorimo pa za nas ter bomo prej ali slej naše hotenje tudi dejansko uveljavili, kajti tudi mi smo mnenja, da so narodne manjšine največje narodne, kulturne in gospodarske žrtve današnjega časa ter spodbijata mednarodnega sožitja. Nekdo more začeti z njihovo rešitvijo in če je Hitler med prvimi, ni nič napačnega. Hitler je tudi dejal, da nemški ponos in nemška kultura ne dovoljujeta, da bi bili Nemci pod tujimi narodi, ki imajo po njegovem mnenju nižji kulturni nivo, a mislimo da smejo isto trditi o sebi tudi drugi narodi. Zato bodo koroški Slovenci, Čehi, Slovaki in Poljaki že vedeli, kaj jim je storiti.

Glede angleške demokracije je dejal Hitler, da jo imajo v zakupu samo nekateri privilegiranci. Svoboda tiska in besede da ni res in da samo

v kaki državi brez reda lahko vsak počenja kar se mu zljubi, medtem ko je v takozvanih discipliniranih državah red nekaj samoumevnega. Kako je s to rečjo v praksi, vedo seveda Nemci najboljše sami in je za druge narode prav vseeno, kako smatrajo oni notranje razmere za najboljše.

Poljska je šla v vojno, je dejal Hitler, ker je bila zapeljana od Angležev in njihovih obljub, ki so se izkazale za brezpomembne. Poljski zunanji minister Beck je tekkel v London, ko je bil povabljen v Berlin. Poljski vojaki so po Hitlerjevem mnenju zelo hrabri, a vodstvo da ni kaj prida.

Poljska da se ne bo nikdar več dvignila v okviru versajlske pogodbe. Tega mnenja ni samo Nemčija, marveč tudi Rusija. To da naj si dobro zapomnijo Angleži. Seveda ni Hitler nič obrazložil, kako si je on zamislil novo Poljsko republiko. Imenoval je pač Rusijo in iz tega sklepamo, da ne bo sam odločeval.

Krepko je zavrnil Hitler angleške državnike, ki trdijo, da niso proti nemškemu narodu, marveč samo proti režimu in njihovemu vodju in da ne odnehajo prej dokler ga ne strmoglavijo, četudi bo to trajalo več let. Dejal je, kaj bi rekla francoska in angleška naroda, če bi Nemci samo zaradi njihovega režima, ker bi jim morda ne ugajal, napovedali vojno ter samo zato žrtvovali tisoče in tisoče ljudi. Kaj takega da lahko govorijo samo oni ljudje, ki ne vedo kaj je vojna, ker je niti od daleč niso nikoli videli. Nemci da dobro vedo, kaj jih čaka, če vojno izgubijo in da so jim to dovolj jasno povedali tudi Angleži sami, ki da jim Nemci vsaj v tem slučaju radi verjamejo, a da se kruto motijo, če mislijo, da bodo odnehali. Borili se bomo, je dejal Hitler, dokler ne izvojujemo popolne zmage. Vsemogočni — je končal Hitler svoj govor — ki je blagoslovil naše orožje, bo morda sedaj dal razumeti vsem narodom, da je vojna njih pogin in da bi se z njo okoristili edino nekateri vojni špekulanti.

Hitlerjev govor so v Londonu in Parizu z mrzlim in ostrim komentarjem sprejeli na znanje. Obe vladi z mrzlično naglico študirata položaj ter enako kot Hitler izjavljata, da ne mislita odnehati. Za vsako ceno pa nameravajo ločiti Rusijo od Nemčije ter jo pridobiti na svojo stran.

Takoj drugi dan je odgovoril Hitlerju angleški ministrski predsednik Chamberlain. Dejal je najprej, da Angležev ruski vpad na Poljsko ni iznenadil, kajti predvidevali so, da bodo Rusi intervenirali glede Belorusev in Ukrajincev. A Rusi so to napravili šele, ko so smatrali, da je zlom Poljske neizbegljiv. Izročili so tozadevno noto poljskemu poslaniku v Moskvi, ki pa ni hotel sprejeti. Obenem so podobno noto izročili tudi poslanikom drugih držav. Takoj pa so tudi ukazali svojim četam naj prekoračijo mejo. Angleška vlada je bila sicer proti ruskim načrtom, a stvari ni mogla spremeniti. Občudujemo junaštvo Poljakov, je dejal Chamberlain, ki se vkljub vsemu še niso vdali, marveč se kot levi borijo za zadnji košček svoje zemlje. Vendar je še prezgodaj ugotoviti končni ruski cilj.

Vkljub vsemu temu, je nadaljeval Chamberlain, je Hitler naslovil nov govor na ves svet. Govoril je veliko neresnico, da je bila Francija pripravljena na razgovor, medtem ko ga je Anglija zavrgla. Hitler je govoril veliko o humaniziranju vojne, a v resnici ima na vesti na tisoče otrok in žensk ter družin, ki so izgu-

bile svoje družinske poglavarje. V nadaljnjem je Chamberlain govoril o angleški vojni pripravljenosti in da ni treba izgubiti potrpljenja, če ne dosežemo takojšnji rezultat. Če se ne spuščamo v kake prenatrjene avanture, je to naš preizkušn načim borbe, ki nam bo končno prinesel zmago. Ne morem prerokovati kako bo slednjič ta vojna končala in kdaj bo nastopil naš pravi trenutek obračuna. To je odvisno od okoliščin, ki jih nihče ne more predvidevati. Vendar smo za to določili dobo treh let. Končujem z besedami poljskega generala, ki je dejal: Naša dežela bo premagana; trpeli bomo silno, a če hoste vi pričeli se bomo znova dvignili.

USODE POLJSKE SO KRIVI POLJSKI ARTISTOKRATI

"Izvestia" piše, da so poljske nesreče krivi poljski aristokrati, češ, da niso niti Poljakov in še manj poljskih narodnih manjšin, Belorusov in Ukrajincev nikoli razumeli. Zato se tudi niso mogli postaviti na pravilno stališče tekom svoje vlade. Nemški napad jih je dobil čisto ne pripravljen.

ITALIJA V ZAGATI

Turčija je svojo zunanjo politiko še tesneje navezala na Rusijo, kar Italijo zelo skrbi. Anglija in Francija upata, da bo Rusija in z njo seveda tudi Turčija pritegnili kmalu na njih stran. Italija ve kaj jo v tem slučaju čaka, zato je pričela iskati oporišča na Balkanu. V znak dobre sosedstva je Italija odpoklicala svoje čete z grško-albanske meje.



Cvetković, preds. jugoslov. vlade

roma Nemčija ne bo hotela o tem ničesar slišati, tedaj se bodo sovjeti pogodili z Anglijo in Francijo, ki ravno tega trenutka čakata. Skupno s Francijo in Anglijo bi Rusija zase izvedla zgoraj omenjeni program, medtem ko bi prvi imenovani uredili svoje račune s Hitlerjem. Zgodi pa se lahko tudi tako, da bo Hitler brez obotavljanja ugodil ruskim zahtevam, ker pač ne bo zahtevala ničesar nemškega, in bi se tedaj Nemčija in Anglija porukali za kolonijalna posestva ter za svetovni trg. To pa ne bo zadeva naša in zato tudi ne bomo nosili kože naprodaj za interese drugih, kot jo že sedaj nosijo mnogi Slovani, ki služijo v tujskih angleških in francoskih legijah.

In če nas slutnje popolnoma ne varajo, imamo tudi Primorski Slovenci in Hrvatje pod Italijo veliko upanja, da se bliža dan naše svobode in rešitve izpod tujega jarma. Italija vse to in še marsikaj drugega, ki ji ne diši, že predvideva, zato se drži nekako v ozadju, a če bo hotela z Jugoslavi in sploh z Balkanom živeti v miru in dobrem sosedstvu, bo morala našo manjšino prostovoljno ali pa s silo odstopiti. Ko bomo Slovani složni, bomo tudi dovolj močni, da bomo naše pravice zahtevali. Upajmo da daleč ni ta dan.



Dr. Vladko Maček podpredsednik jugoslv. vlade

Isto je napravila tudi Grčija. V Beogradu in Sofiji pa tudi išče Italija boljših diplomatskih odnosov. A vse kaže, da se priložnostna politika bliža k svojemu koncu ter bo na njeno mesto stopila politika realnosti, četudi krute realnosti.

BALTIŠKE DRŽAVE

Mnogi so mnenja, da bo Rusija v bližnji bodočnosti anektirala baltiške države ter se tako osvobodila tujega vpliva ob baltičnem morju, ki je važno izhodišče ruskega in predvsem poljskega zaledja.

TROCKY ZABAVLJA

Trocky, ki se nahaja v Mehiki, silno zabavlja čez svojega "kamarada" Stalina ter pravi, da je Stalin samo še Hitlerjev "pufflek". Pripravljen da se je zvezati z vsakomur, samo da se obdrži na površju, kajti če bi se spustil v pravo vojno, da bi se ruski proletarijat obrnil proti njemu.

Trocky je žid ter se ogreva za splošno svetovno revolucijo, ki bi seveda židom prinesla raj, ker so povsod doma in jih ne briga drugega kot da so povsod v ospredju.

Argentinske vesti

VOLITVE V CORRIENTESU

V nedeljo so se vršile v provinci Corrientes volitve za preosnovno izvršne oblasti. Teh volitev so se udeležili samo impersonalisti in avtonomisti, ki tvorijo "concordance". Opozicijonci niso šli volit. Zmagala je tako celotna lista concordancistov Numa Soto—Alvarez Colodrero.

TRAGIČNI IZID NESOGLASJA MED DEMOKRATI

Narodna demokratska stranka v Adroguetu, je imela v nedeljo, v tamšnjem svojem lokalu, ulica Somellera 246 notranje volitve. V tej stranki tega mesteca pa obstojata dve skupini, med katerima vlada precejšnje nasprotstvo. Eni skupini predseduje strankin pristaš Perrando, drugi pa Berraondo. Policijska vodstvo stranke, ki sta znala za razpoloženje, sta skrbela, da bi ne prišlo do kakšnega incidenta, toda kakor se je izkazalo le nista mogla preprečiti žalostnega dogodka. Pred lokalom so se sprijeli Ramon Perez, somišljenik Berreondove, Edmundo Fonseca in Eustaquio Gimaray, pristaša Perrandove skupine. Sprva so padale klofute naposled pa so začeli leteti streli. Pri tem je Perez obšel mrtev. Težko ranjen pa Fonseca. Poleg tega je obšel mrtev tudi 18 letni Angel Mora, ki ni bil udeležen pri tem dogodku, ampak je v bližini pripravil svoj bicikel. José Sanchez, star 31 let, ki tudi ni bil pri tem udeležen pa je bil občutno ranjen.

ODKLONJENA PROŠNJA DRUŽBI "CONDOR"

Nemška družba Condor, ki vzdržuje zračno zvezo sedaj med Rio de Janeirom in Buenos Airesom, zaprosila je, da bi smelo letalo Foeche Vulf, v nedeljo, to je izven reda napraviti vožnjo v Rio de Janeiro. Inž. Fausto, ravnatelj civilnega letalstva, je prošnjo Condora predal notranjemu ministrstvu in to nato zunanjemu. O tej prošnji je bil obveščen tudi zastopnik Brazila. Po dogovoru med obema zastopnikoma, Brazila in Argentine, je bila prošnja odklonjena.

Argentina je prošnjo te nemške družbe odbila iz dveh razlogov: prvič hoče obvarovati strogo nevtralnost, drugič pa preprečiti morebitno špijonažo. Kajti argentinski vladi je prišlo na uho, da letala Condora napravljajo pogoste tajinstvene

polete v Rio de Janeiro.

NORMALNE CENE ŽIVILOM

Odredbe, ki so jih izdale oblasti, so mnogo pripomogle, da so ostale cene živilom in drugi nujni življenjskim potrebščinam na isti višini kot so bile ter se je ljudstvo zopet pomirilo od prvega razburjenja. Cen, ki jih je trgovec določil odbor za prehrano, se jih prodajalci v splošnem drže ter pregledovalna komisija še ni mogla zaznamovati prekršitve.

Siegfriedova obrambna črta

Ker se sedaj mnogo govori in piše o Siegfriedovi črti, pred katero so francoske prodirajoče čete oddaljene kakih 20 do 30 km, naj podamo našim čitateljem o nji nekaj podatkov.

V vodilni nemški vojaški reviji "Militär-Wochenblatt" je brigadni general Jacob, vrhovni nadzornik vseh pionirskih del, objavil podroben članek o Siegfriedovi črti. Pravi, da je nemška zapadna obrambna črta vsa zvarjena v jeklu in betonu ter nadaljuje:

"Ko je Hitler zadnjič pregledoval zapadno obrambno črto, se je javil pri njem na raport poveljnik nemških čet na zapadu general Witzleben in rekel: Mi bomo držali zapadno črto, naj se zgodi, kar hoče! — General je vsem tistim, ki so spremljali Hitlerja in ugotovili, da je na zapadni črti sedaj vse gotovo in v najlepšem redu, govoril prav iz srea.

Tako so sedaj vse tiste napovedi, ki jih je Hitler izrekel lansko leto na kongresu v Nürnbergu in pred prebivalstvom Posarja, uresničene. Zapadna črta je gotova in bo trdno držala. Listi so o teh delih že objavljali razne številke in podatke, ki pa so ali prenašani ali pa nezadostni. Sedaj pa že lahko podamo zaključno sliko o vsem tem, kar je bilo opravljeno.

lo opravljeno.

Siegfriedovo obmejno črto in 50 km široko obrambno letalsko zono, ki se razteza v širino nad 50 km, je bilo mogoče zgraditi samo s sodelovanjem cele velike nemške države. Pri delu niso bili samo delavci in inženirji iz cele Nemčije, vojniki in posebni oddelki, ampak je morala sodelovati tudi vsa industrija, ki je morala delati za nadurami, še več dela pa je morala opraviti nemška železnica in nemško brodogradništvo. Vsi so morali opraviti vso svojo dolžnost.

Nemčija nima več brezposelnih, za dela na zapadni črti pa nismo imeli na razpolago dovolj delavcev. Zato smo morali uvesti za ta dela obvezno delovno službo in iz številnih obratov pritegniti razne delavce. Toda tudi tisti, ki so stali v ozadju, so na ta ali oni način pomagali, da je bilo delo v redu opravljeno.

Če na raznih poštah progah ne vozijo več redni poštni avtobusi, ker jih je bilo treba nadomestiti z vozili privatnih podjetij — poštni avtobusi so morali v službo na zapad — če je bilo treba omejiti na nekaterih progah železniški promet, da so lahko transporti dovažali potreben material, če je bil treba odložiti za sebnost naraščala, ker je bilo potrebno izpolniti poprej vojaška obvezna naročila, tedaj vse to samo dokazuje, da so vsi uvideli, kaj je bilo treba opraviti najprej. Saj so vsi uvideli, da je šlo za zavarovanje Nemčije, kakor je to hotel Hitler. Obmejno prebivalstvo je moralo ogromno do- prinesiti, ker je bilo treba jemati delavce pod streho, na cestah pa se izogibati ogromnemu prometu vozil.

ki so dovažala, kar je bilo treba. Vsi so pokazali, kaj zmorejo. Vsa nemška državljan je torej lahko ponosen, da je opravil na svojem mestu vso svojo dolžnost.

Ogromno materijala in delovne sile je bilo treba vložiti v dela, ki so se začela lansko leto meseca maja. Iz vse Nemčije je moralo oditi na zapad ena tretjina vseh gradbenih strojev in naprav za betonska dela. V ogradi Siegfriedove črte so zabili nad 6 milijonov ton cementa. To je več kot ena tretjina cele nemške produkcije cementa. Lesa so zabili v temelje 695.000 kubičnih metrov. Za oklona znata razširiti vse svoje obrate. Železnica je opravila ogromno delo z dovažanjem vsega potrebnega. V začetku so nemške železnice zvozile dnevno 6000 vagonov materijala, pozneje pa so to število zvišali na 8000. Prav tako pa so morali v območju tega ozemlja zgraditi še več dodatnih poljskih prog in dovoznih cest za motorna vozila. Dnevno je bilo na cestah vzdolž vseh del nad 15 tisoč avtomobilov, ki so dovažali vse potrebno. Med železnico in rečnim prometom je moral posredovati tovrstni avtomobil in sijajno opravil svoje delo.

Za razne žične ovire v številnih zaporednih vrstah, ki jih bo rabila pehota, so porabili nad tri milijone velikih ovojov žice. Prav tako so s stroji in napravami iz cele Nemčije zgradili več kilometrov naravnih ali pa umetnih obrambnih jam ali ovir. Drugod pa so zopet morali zgraditi razne umetne strmine, ki naj zavro sleherni poskus vdora kjerkoli.

Delavstvo in vojaštvo na delu

Vse delo je moralo opravljati ogromno število delavcev. Ko je Hitler dne 28. maja 1938 ukazal začetek del, je bilo vsak teden več delavcev zaposlenih in je število stalno rastle. V todatnji službi je bilo tako dne 20. julija zaposlenih 35.000 mož. Mesec dni pozneje dne 17. avgusta je bilo pri delih že 121.000 delavcev. V sredi septembra je bilo pri delih že 213.000 delavcev. V začetku oktobra pa je bilo v njegovem odseku zaposlenih že 342.000 delavcev.

Pri pionirskih delih je bilo zaposlenih poleg tega nad 90.000 mož po-

Prevrat v Romuniji

Iz Beograda poročajo, da se je izvršil v Romuniji prevrat. Ministrski predsednik Calinescu je bil umorjen. Prevrat je izvršila fašistična organizacija "Železna straža", ki se je tudi polastila vlade.

sebnih odelkov, poleg tega pa še nad 100.000 iz obvezne delovne službe.

Hitler pa je nato še zapovedal, da je treba pritegniti k tem delom še več oddelkov pehote in pionirjev. Tako je bilo za dela dolžnih več pehotnih divizij in pionirskih bataljonov. Vojaki pa so bili pri teh delih samo nekaj časa in so se z drugimi oddelki zamenjavali. Prav uspešno je bilo njihovo delo pri izgradnji ovir in je svoje delo nemški vojak tudi odlično opravil.

Težavno je bilo spraviti vse te delovne sile pod streho. To je bilo precej olajšano s tem, da smo zgradili vzdolž cele črte nad 200 delovnih taborišč. Oddelki obvezne delovne službe so bili prav vsi v teh zgradbah. Pri tem, ko smo dovažali delavce na delo, smo morali zopet računati s prihranitvijo časa in smo zato imeli na razpolago na 50.000 velikih avtobusov, ki so dnevno zvozili nad 186.000 delavcev iz domov na delovno mesto. Poštni promet nam je odstopil nad 68% svojih vozil.

Siegfriedova črta se razprostira od dolnjega Rena do švicarske meje. Ta trdnjavski pas je širok 50 km. Hitler je naprej predvidel 17.000 betonskih utrd, pozneje pa je ukazal, da naj se število zviša na 22.000. V tem trdnjavnem pasu je vse predvideno in vse zaščiten tako, da nikdo ne bo mogel z ničemer presehniti. Odslej pa bo trdnjavski pionirski vojska stalno izpolnjevala in dopolnjevala vse, kar že stoji. Nosič tega obrambnega sistema pa je posadka, ki mora biti v neki meri skoraj stalno na svojem mestu. Armadno poveljstvo šteje 2 bo opravljalo vse to delo.

Vse to je seveda ogromno stalo. Toda v vojni je samo en teden požrl več kot pa je stala ta črta. Ta črta se je torej "izplačala".

Kavarna in pizerija

Razna vina — Vsakovrstni likerji in vedno sveže pivo
Rojakom se priporočata
PETER FILIPOVIĆ
in **JUSTO KRALJ**
WARNES 2101 esq. Garmendia
La Paternal Bs. Aires

Slov. Babica

FILOMENA BENEŠ-BILKOVA
diplomirana na univerzi v Prahi in Bs. Airesu ter večletna babica v bolnišnici Juan Fernández. — Zdravi vse ženske bolezni. — Slovenske žene posebno dobro negovane.
Ordinira od 9 zjut. do 9 zvečer
LIMA 1217 — BUENOS AIRES
U. T. 23 - Buen Orden 3389

Trgovina čevljev

BELTRAM

Vsakovrstna izbira čevljev in copat.

Dto. Alvarez 2288 — Paternal
Buenos Aires

POSLUŽUJTE SE PODJETIJ, KI OGLASUJEJO V NAŠEM LISTU!

ISČE SE

Podpisani Anton Benčina, iščem svojega vaščana Franca Trošta, doma iz Cola nad Vipavo. Prišla sva skupaj v Argentino leta 1923 v Novembu. Zadnjič mi je pisal iz Alta Gracie v Cordobi leta 1928. Od takrat pa ne vem več kje se nahaja. Če bi sam čital te vrstice ali če bi kdo drugi vedel, kje se nahaja, ga lepo prosim, da sporoči njegov naslov na uredništvo Slovenskega lista.

Anton Benčina

ALI SI ŽE PRIDOBIL NOVEGA NAROČNIKA?

KROJAČNICA "GORICA"

Ako hočete biti vedno dobro in elegantno oblečeni, pridite v krojačnico "GORICA", kjer boste vedno najbolje in po vašem okusu postreženi.

Imam na razpolago tudi prvomodne srajce in kravate ter druge moške potrebščine.

Prepričajte se sami o moji ponudbi in nizki ceni.

Priporoča se:

Franc Leban

WARNES 2191 BUENOS AIRES
Nasproti postaje La Paternal

Veliki zavod "RAMOS MEJIA" Venereas

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. **SIFILIS** v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914) **KOŽA:** Krončni izpuhi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki. **ZLATO ŽILO:** zdravimo brez brez operacije in bolečin. **SPOLNA ŠIBKOST:** Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju. **ŽIVENE BOLEZNI:** Nevraastenija, izguba spomina in šibkost. **REVMATIZEM:** kila, nadna, gota, šibkost srca, zdravimo po modernem nemškem načinu. **PLJUČA:** Kašelj, šibka pljuča. **OREVA:** colitis, razširjenje, kronična zapeka. **GERLO, NOS, USESA, vnetje, polipi:** brez operacije in bolečin. **POPOLNO OZDRAVLJENJE \$ 30.—** **PLAVEVANJE PO \$ 5.— NA TEDEN** Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi **SPECIJALISTI** je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje. **OD 9—12 OB NEDELJAH OD 8—12**

Rivadavia 3070

PLAZA ONCE

FOTOGRAFIJA "LA MODERNA"

VELIK POPUST PRI
FOTOGRAFIRANJU

Ne pozabite

FOTO "LA MODERNA"

S. SASLAVSKY
Av. SAN MARTIN 2579
Telefon: 59-0522 - Bs. Aires



CAJA NACIONAL

DE

AHORRO POSTAL

I. — VENTAJAS EXTRAORDINARIAS.

que ninguna otra institución de ahorro del país puede ofrecer a sus depositantes:

1. Inembargabilidad de los depósitos, hasta \$ 5.000.
2. Inembargabilidad de la propiedad urbana o rural adquirida con los depósitos, hasta \$ 10.000.
3. Facilidad de operar con una misma libreta desde cualquier punto, por intermedio de oficinas de correos diseminadas en todo el país.
4. Exención de franqueo de toda la correspondencia y absoluta gratuidad de los reembolsos telegráficos.

II. — VENTAJAS ESPECIALES.

que muy pocas instituciones de ahorro del país pueden ofrecer a sus depositantes:

1. Garantía de la Nación sobre todas las operaciones.
2. Inversión segura de los depósitos, en títulos de renta y cédulas hipotecarias.
3. Fondo de garantía de los depósitos, constituido con las utilidades anuales.
4. Facilidades para mujeres casadas y depositantes menores. Las primeras pueden depositar y retirar sus ahorros sin intervención del esposo; los segundos pueden efectuar depósitos libremente, retirar por sí solos hasta \$ 50 anuales, y extraer cualquier importe con autorización del representante.
5. Pequeños reembolsos a la vista, hasta \$ 20, mediante "cédulas para reembolsos" que se facilita a los depositantes que la solicitan.
6. Depósitos mínimos, desde un peso y facilidad para ahorrar centavos mediante sistemas de boletines y alcancías.
7. Aceptación de depósitos mayores, sin plazo fijo, a interés.
8. Facilidades en los trámites por fallecimiento del titular, cuyos fondos se entregan directamente a los derechohabientes que acrediten vínculos de herederos forzosos (sin juicio sucesorio ni trámite judicial alguno), cuando el saldo de la cuenta no excede de \$ 5.000. En iguales condiciones se entrega directamente los fondos dejados entre hermanos, cuando el saldo de la cuenta no excede de \$ 500.
9. Reintegros a domicilio, en casos de enfermedad de los titulares de cuenta, por sumas no menores de \$ 5.
10. Horario excepcional, por intermedio de la Administración Central y de las oficinas de correos habilitadas.

Vesti iz organizacij

ČLANI IN ČLANICE SLOV. DOMA

Odbor Slovenskega doma je na zadnji seji sklenil tako, da se bo članarina plačevala vsako prvo nedeljo v mesecu.

Vsak član in članica naj torej po možnosti na pravi svojo dolžnost po zgoraj navedeni odredbi.

Oni, ki brez upravičenega vzroka izostanejo s plačevanjem članarine in iste po treh mesecih ne poravnajo, ne bodo smatrani za člane.

ČLANI ŠOLSKEGA DRUŠTVA NA PATERNALU

Vzdrževanje slovenske šole na Paternalu je združeno z velikimi stroški. O tem smo si gotovo vsi na jasnem. Radi pa pozabljamo, da je treba šoli ob vsaki priliki tudi gmotno pomagati. Vsaj člani in članice, ki ste s članarino zaostali, napravite vašo dolžnost s tem, da je čimprej poravnate.

IZ MONTEVIDEA

Tudi naša kolonija je proslavila rojstni dan našega Kralja, in sicer je imel gospod dopisnik David Doktorič v nedeljo, dne 10. septembra, v cerkvi svetega Frančiška sv. mašo s primernim nagovorom. Udeležilo se je jete slavnosti izredno veliko Slovencev, tudi Hrvatje so bili v častnem številu zastopani.

Društvo "Jugoslovenska Zajednica" in "Bratstvo" sta se dalj časa pogajali radi združitve, a navsezadnje so se sekakor že lansko leto tudi ti poskusi izjalovili.

"Hrvatska Katolička Zajednica" se letos razmeroma živahneje giba. V svojih prostorih, ki jih je daroval društvu pokojni trgovec Francisco Rocco, se pogostoma shajajo in imeli so tudi nekaj veselice.

"Slovenski krožek" je pa napravil izmed vseh tukajšnjih jugoslovanskih društev najboljši ukrep. Vsaki mesec skušajo prirediti vsaj eno predavanje. Sami člani odbora so bili veselo presenečeni, ko so imeli pri prvem predavanju gospoda Doktoriča "O Slovencih po svetu" kar natlačene društvene prostore. Prav tako je bila zelo razveseljujuča udeležba pri drugem predavanju gospe doktorice Anke Mihok-Stefanuti "Kako se varujemo najobičajnejših bolezni v naši sredi". Zadnji krat je gospod Doktorič govoril o zgodovini Poljakov. Društveni zbor vsakokrat še nekaj pesmi zapoje, da postanejo taki nedeljski popoldnevi članom in gostom prijetnejši. Predavanj v "Slovenskem krožku" se udeležujejo redno tudi razni Hrvatje. Med Hrvati in Slovenci se sploh opaža precejšnje zblizanje. Tako je tamburaški zbor "Slovenskega krožka" pred kratkim sodeloval pri veselici "Hrvatske Katoličke Zajednice".

Vest, da se je naš domovinski sklenil sporazum med vlado in hrvatsko opozicijo, je silno ugodno uplivala na razpoloženje vseh Jugoslovancev.

IZ ROSARIA

PROSLAVA KRALJEVEGA ROJSTNEGA DNE

V šolskih prostorih v ulici Laprida 5758 so šolski otroci kar najlepše praznovali rojstni dan kralja Petra II. Vedrih obrazov so nam zapeli

mnogi privikrat priliko videti, četudi samo na platnu, Beograd, Zagreb, Sarajevo, Ljubljano, Split, razne otoke ob Jadranu, Jadransko morje in kako je po njem plula naša ladja "Ljubljana".



jugoslovansko in argentinsko himno s spremljevanjem na glasovir male Berte Rubeševce.

Rubeša Branko, tukajšnji jugoslovanski konzul, pa nam je v kratkih besedah razlagal lepote naših krajev, ki jih je kazal na filmu. Imeli smo

Ta dan nam bo gotovo vsem ostal v najlepšem spominu.

Zahvaliti se moramo na tem mestu tudi gospej Rubeševi, ki je vse otroke obdarovala s sladkarijami.

E. Toplihar, predsednik

PROSLAVA ROJSTNEGA DNE KRALJA PETRA II.

V sooto zvečer se je vršila proslava rojstnega dne kralja Petra II., ki jo je priredil Sokol Dock Sud-Boea. Na tej proslavi so sodelovala tudi društva: Čekoslovaški Sokol iz Villa Dominica, Čekoslovaško narodno združenje, čekoslovaško šolsko društvo "Komensky", jugoslovansko šolsko društvo z Dock Suda, šolsko društvo s Paternala, bolgarsko društvo "Prine Simeon Tirnov" ter Slovenski dom.

Sporočila obsegala 25 točk, katere so bile v splošnem dobro podane. Slovenski dom je nastopil s tremi pesmami.

Udeležba, radi slabega vremena, ni bila taka, kot je bilo pričakovati, a vendar še zadovoljiva. Med udeleženci je bilo tudi precej Slovencev.

ONI, KI IŠČETE ZAPOSLOTITVE

Rojaki in rojakinje, ki iščete zaposlitve potom Patronata Slovenskega lista, je najprikladneje, če nam daste številko kakega telefona, ki vam ga dajo na razpolago. S tem mi vas po najkrajši poti obvestimo, če je zaposlitve za vas. Obratno pa bi bilo dobro, če oni naši rojaki in rojakinje potom katerih iščejo gospodari ali gospodinje naše ljudi za zaposlitev, sporočili tako, da lahko damo v list, to je do srede, in bi delodajalec počakali do sobote ali najkasneje do ponedeljka, če se kdo pri-

javil. Mnogokrat se namreč zgodi, da imamo dobre službe na razpolago, a ni brezposelnih oziroma so a mi ne vemo zanje in tisti hip ko imamo prosilce pa služb ni. Slovenski list posreduje za službe brezplačno že dolgo let in je potom njega že marsikateri naših ljudi dobil dobre zaposlitve. Edino kar želi je, da bi mu pri tem vsi šli kolikor morejo na roko, da se kar mogoče točno in hitro posluša.

BANCO HOLANDES UNIDO

Banco Holandes je za nas Slovence najsolidnejši zavod. Denarne pošiljke redno dostavlja, tudi sedaj, ko v Evropi ni splošnega miru. Tega zavoda se sedaj v splošnem vsi Slovenci in Jugoslavlani poslužujejo. Nastavljeni so na njem tudi naši slovenski uradniki, ki vsakega lepo in hitro postrežejo. Prepričajte se sami.

G.P.D.S.

Gosp. podp. društvo Slovencev v Villi Devoto bo priredilo v nedeljo 24. t. m. ob 4 uri pop. v svojih društvenih prostorih, ulica Simbron 5148.

DOMAČO ZABAVO

s petjem in plesom. Na razpolago bo tudi dobro založen bufet.

V soboto 30. sept. ob 8 uri in pol bo v istih prostorih zabavni večer dramatičnega in pevskega odseka.

V nedeljo 29. oktobra ob 4 uri pop. pa bo društvo imelo večjo prireditev, na kateri bo poleg petja, deklamacij na sporedu tudi igra "BEGUNKA".

Odbor

MODERNA KROJAČNICA

Peter Capuder

izdeluje moderne obleke po zmernih cenah.

AYACUCHO 975 — BS. AIRES

KADAR IŠČETE SLUŽBE

obrnite se na rojakinjo

Berto Cernič

DORREGO 1583 — Gs. Aires
U. T. 54 - 3588

SLOVENSKI LIST

VABI

NA SVOJO PRVO

VELIKO PRIREDITEV

ki se bo vršila v NEDELJO, dne 8. OKTOBRA, v ulici ALSINA 2832 ob 4 uri pop.

Poleg Slovenskega doma bodo sodelovala srbska, hrvatska in čekoslovaška društva ter znani Kubikov zbor

Izvajale se bodo slovenske, hrvatske, srbske češke, ruske in argentinske pesmi

Poleg petja bodo na sporedu tudi deklamacijske točke in telovadni nastopi.

Slovenski dom bo predstavil lep ljubezenski prizor s petjem iz španskih motivov.

Dramatični odsek pa bo podal prelepo veseloigro s petjem in spremljevanjem orkestra

"DVA PAVLA"

Tako lepe prireditve, kot se nam ta obeta, Slovenci najbrže še nismo imeli priliko videti v Buenos Airesu. Izvajale se bodo same izbrane točke društev, ki sodelujejo ter Kubikovega zbora, ki bo podal nekaj najlepših pesmi iz svojega bogatega repertorja.

Začetek prireditve bo točno ob štirih in četrt pop.

To pomeni, da morate vsi biti v dvorani že do četrte ure, ker se med izvajanjem ne bo dovolilo motiti.

NAROČNIKI IN NAROČNICE TER CITATELJI SLOVENSKEGA LISTA!

Ta prireditev je predvsem vam namenjena. Dobro in zelo pomembno bo, če se enkrat zberemo vsi skupaj ter od bliže spoznamo. Zato smo prepričani, da ne bo nikogar, ki bi se našemu vabilu ne odzval. Poagitirajte pa tudi med vsemi svojimi prijatelji in znanci ter jih privedite na to prireditev.

V prihodnji številki bomo prinesli podrobni spored.

Iz uredništva in upravnistva

N. P., Beograd. — Članka dobili ter prideta ob prvi priložnosti na vrsto. Sprejmite naš tovariški pozdrav!

E. T., Rosario. — Članek za prejšnjo številko dobil prepozno, ker je bil v pismu "Valor declarado" in uprava, če ravno ima pošto skoro na nosu, ne dvigne dežurnih pošiljk takoj, marveč vsake dva ali tri dni, ko se nabere več skupaj. Pozdrav!

I. G. V., Ljubljana. — Vaši prošnji smo deloma ugodili, deloma pa bomo, če bo zanimanje, kar upamo. Sprejmite naš Pozdrav!

K. J., Misiones. — Pravite, da imate lastno čarko in da vam še precej dobro gre. Vprašate nas, če poznamo kakšno ženo, ki bi hotela priti k vam na kampo ali v službo ali pa za ženo. Star ste 45 let in ona naj bi bila stara 40 let. Ima lahko tudi otroke. Jesti bo imela dovolj. Imate poleg koruze tudi kokoši, svinje, kravo in konja. Na željo bi ji poslal sliko. — Mi poznamo mnogo žen, a ne vemo če bi hotela katera k vam na kampo. Če se bo katera odločila za vas, ji bomo radevolje dali naslov. Pozdrav!

T. J. V., Maria Sélva. — Bomo počakali. Mi odpošljamo redno list vsak četrtek zvečer. Kje ga vam za držijo, ne vemo. Najbrže na vaši zadnji pošti. Kot tam ima seveda tudi tukaj evropska vojna nekaj posledic in vznemirjenja, a sile ne bo. Pozdrav!

F. A., Sapucay. — V notranje politične razmere v Jugoslaviji se naš list ne spušta, ker pač ni zato poklican. Vi imate seveda svoje osebne vzroke, da so vam nekateri v Ljubljani obležali na želodec, a pri tem ne nosi slovenski in jugoslovanski

narod nobene krivde. Izrezek, ki ste ga nam poslali, smo isto tudi mi čitali, a nismo verjeli in kot vidite se je izkazalo, da smo prav imeli. Ne smete vsega verjeti kar pišejo. Oni večji članek pa se tudi naših izseljencev v Južni Ameriki in Jugoslavije prav nič ne tiče. Zato tudi nas ne zanima. Pozdrav!

P. O., Rio Negro. — Naročnino prešli v redu. Vi ste nov naročnik, a imamo v Rio Negro še precej naših ljudi, ki niso na list naročeni in tudi nekateri stari naročniki so zaostali z naročnino. Dobro bi bilo, da bi kdo med njimi malo poagital. Pozdrav!

E. J., Avellaneda. — Naročili ste se na naš list ker da vam ugaja. Upravnik vedno pravi da bo šel na Avellaneda, a si ne more nikoli vzeti tega časa. Zato bo najbolje če poravnate naročnino pri Hladniku, kot sami mislite. Pozdrav!

M. B., Rosario. — Hvala za pozdrave. Naslov spremenili. Enako tudi vam in vaši družini vse dobro želimo

Naglič, Gimpelj, Intihar, Čebokli, Bon, Bubnič, in M. Hvala prejeli v redu od g. Laknerja. A. Krebelj, izročil v redu A. Škrbec.

Vsi drugi, ki ste poravnali naročnino osebno na uredništvi ali pri naših inkasantih, imate tozadevno potrdilo.

Slovenski stavbenik

Za načrte, betonske preračune in Firmo, obrnite se do tehničnega konstruktorja

FRANCA KLANJSEK

Marcos Sastre 4363
Villa Devoto U. T. 50 - 0277

ULOŽITE VAŠE PRIHRANKE

in delajte vse bančne operacije

potom

Jugoslovanskega Oddelka

Banco Holandes Unido

PODRUŽNICA BUENOS AIRES

Centrala:
Bm. MITRE 234
vogal 25 de Mayo.

Podružnica za Bs. Aires:
CORRIENTES 1900
vogal Rio Bamba.

kjer boste postreženi pod najboljšimi pogoji in z največjo vljudnostjo. Na razpolago smo vam za vse nasvete in pojasnila.

Slovenci doma in po svetu

HUDA NESREČA PRI DELU

Pred dnevi se je pripetila v tržaških strojnih tovarnah huda nesreča, 23 let stari Stanko Čebular iz Sežane, je imel opravka pri neki transmijski napravi, nenadoma ga je zgrabilo jermenje in že se je znašel med kolesjem, ki ga je strašno poškodovalo. Odtrgalo mu je malone desno roko in mu prizadejalo hude poškodbe še po vsem telesu. Zlomilo mu je tudi hrbtenico ter desno nogo. Čebularja so takoj odpeljali v bolnišnico. Njegovo stanje je brezupno.

POŽAR V BARKOVJANSKI TOVARNI

V Barkovljah pri Trstu so imeli v tovarni loščil že lani velik požar, ki je tedaj povzročil podjetju prav veliko škodo. Pred dnevi je v strojnem oddelku nenadoma zopet nastal ogenj, ki so ga pa k sreči o pravem času opazili. Požar je nastal v neposredni bližini kotlov in se je takoj razširil na zalogo rafiniranega voska. Gasilci iz Trsta so v naglici prihiteli na pomoč in po nekaj urah napornega dela jim je uspelo požar omejiti in pogasiti. Škoda, ki jo je ogenj napravil podjetju, znaša okrog 50 tisoč lir.

POŽAR NA GRADIŠČU

Drug požar je nastal pred dnevi v Gradišču pri Vipavi. Izbruhnil je prav gori na seniku, a njegovih vzrokov še ni bilo mogoče dognati. Senik je bil last Karoline Lebanje. Na seniku je bilo 40 stotov sena. Požar je uničil vse do kraja in še mnogo poljskega orodja, tako da je povzročil prav obuščno škodo, ki so jo ocenili na 15 tisoč lir. Pri gašenju je poleg domačinov pomagalo tudi vojaštvo.

POGOSTI POŽARI V PREKMURJU

V juliju je bilo v Prekmurju več izredno hudih požarov, ki so napravili nad četrt milijona dinarjev škode. V Šulincih je ob isti uri izbruhnil požar pri dveh posestnikih, in sicer pri hišnih številkah 38 in 46. Prvem posestniku je zgorela stanovanjska hiša z gospodarskim poslopjem, poljski pridelniki, gospodarsko orodje in 3 svinje. Na pogorišče so prihiteli 4 gasilske čete, ki pa požara niso mogle pogasiti, ker je pri manjkalo vode, poleg tega pa je pihal močan južni veter. Ob isti uri, to je ob dveh popoldne v najhujši sončni pripeki, je izbruhnil požar pri drugem posestniku. Ogenj se je tako naglo širil, da je bila tudi takojšnja pomoč gasilcev brezuspešna. Vse je do tal pogorelo in prav nič niso mogli rešiti iz gorečih gospodarskih poslopij in iz stanovanjske hiše. Pogorelo je vse pohištvo, obleka, hrana, v hlevu pa 4 krave in 5 svinj. Vzroka požara niso šemogli pojasniti, posestnika pa nista bila zavarovana.

V Prosenjakovcih je nastal požar v mizarski delavnici Josipa Burmena. Gasilci so požar lokalizirali, tako da je pogorela samo notranjost delavnice, mizarsko in strgarsko orodje ter mize. Tudi tu lastnik ni bil zavarovan.

Največji požar pa je bil te dni v Čikvici vasi pri posestniku Balaicu. Ogenj je izbruhnil opolnoči v gospodarskem poslopiju, kjer je imel 250

križev riž in pšenice pripravljenih za mlatitev. Zaradi suhega vremena in velikega vetra se je požar naglo razširil na stanovanjsko hišo in na vsa stanovanjska in gospodarska poslopja posestnikov Harija in Kodila. Sij tega ognja je bil tako velik, da se je videl celo v Murski Soboti. Gasilci domačega gasilskega društva so bili takoj na mestu, kmalu pa so prihiteli tudi gasilci iz Sela, Prosenjakovcev in Motvarjevcev s svojimi ročnimi brizgalnicami. Starešina soboške gasilske župe g. Josip Benko se je takoj odpeljal s svojo novo tovarniško motorno brizgalno na kraj požara. Vpričo velikega vetra je bila resna nevarnost, da se ogenj razširi še na sosednja poslopja in postane katastrofalna za celo vas. Župni starešina je premišljeno razdelil posamezne brizgalne, ki so pričele omejevali požar. Benkova motorka je iz daljave 35 metrov daleč neprestano nad 5 ur dovajala vodo in z mogočnimi curki obilava najboljše poslopje, da se ogenj ni razširil nanje. Združenemu naporu gasilcev, se je zjutraj le posrečilo obvarovati Čikečko vas nesreče in zadušiti uničujoči ogenj. Vzrok požara ni znan, značilno pa je, da tudi v tem primeru nobeno uničenih poslopij ni bilo zavarovano. Škoda je seveda zato tem večja in znaša okrog 200.000 dinarjev.

NOVI GROBOVI

V Trstu so umrli Marija Veršičeva v starosti 35 let, Josip Ukmar, star 67 let in Emilija Šošičeva v starosti 25 let, v Gorici pa Anton Klanjšček, ki je bil star 52 let.

TRŽAŠKO STARO MESTO

Tržaško staro mesto podirajo že pet let. Dela ne napredujejo v skladu s prvotnimi načrti, po katerih bi bila morala biti malone že dovršena. V starem mestu je bilo pred 5 leti skupaj 562 hiš na 37 ha površine. V njih je prebivalo približno 18.000 prebivalcev. V zadnjih 5 letih so porušili približno 200 hiš. Število prebivalstva mestnega okraja se je zmanjšalo na 9000 ljudi. Ljudje se zlepa niso radi odselili v oddaljene kraje, čeprav njihova stanovanja niso bila ravno higijenska. Imeli so to prednost, da so živeli v centru mesta. Mnogo izmed njih se je moralo odseliti k Sv. Soboti in drugam na periferijo, ki je oddaljena po 5 km in več od centra. Prav te dni pa nameravajo v smislu ukrepa mestnega urada za javna dela podreti nadaljnjih 22 hiš v bližini jezuitske cerkve. V teh hišah prebiva malone 500 prebivalcev, ki se bodo morali v najkrajšem roku izseliti. Na pridobljenem prostoru bodo zgradili palačo pokrajinskega inspektorata nacionalnega zavarovalnega zavoda.

PROTILETALSKE VAJE

Na Goriškem se pravkar vrše velike protiletalske vaje. Ob tej priliki je goriški prefekt Manno izdal posebne ukrepe za podeželsko prebivalstvo. Po teh so se morali vsi vozovi in privatni avtomobili že na prvo znamenje umakniti s cest, ljudje z ulic. Posamezne vasi so bile alarmirane po telefonu iz Gorice in s pritkavanjem zvonov. Nekaj noči je bila vsa dežela v temi.

RAVNE PRI KANALU

Na Ravneh pri Kanalu so gozdarji našli truplo 35-letnega Štefana Saladina iz Grgara, ki so ga doma pogrešali že 8 dni. Mož se je odpravil po drva. Pri delu pa mu je postalo slabo, na lepem je umrl. Vzroki njegove smrti doslej še niso bili objavljeni. Pokopali so ga v Kanalu.

KOROŠKI DROBIŽ

Po podatkih zadnjega ljudskega štetja ima Koroška 459.000 prebivalcev. Podatki po narodnosti še niso objavljeni.

Posebna policija v uniformah in v civilu bo odslej povsod nadzirala promet in vsak prestop prometnih predpisov takoj na mestu najstrožje kaznovan. V preteklem tednu so prometne nezgode zopet zahtevale več človeških žrtev: na beljaški cesti je osební avto do smrti povozil 18-letnega mesarskega pomočnika Frana Knesa iz Dol pri Tinjah. Ob obali Vrbskega jezera je zadel ob drevo z motornim kolesom 26-letni Horst Hartung. Z njim se je peljala tudi njegova nevesta Elfrida Rainer. Oba sta bila mrtva.

Na progi Beljak-Lienz je iztiril osební vlak. Pri tem je 18-letna Edit Hausendorfer padla skozi okno pod kolesa, ki so jo razmesarila do smrti.

Veliko je smrtnih primerov tudi pri kopanju: prve dni julija so utonili France Pilšnik, Maks Altman in 16-letni Tone Pavlenič, ki ga je pogoltnila Drava v bližini Evetne vasi.

JOSIPINA KRAIGHER UMRLA

V visoki starosti 82 let je 25. julija v Ljubljani preminila gospa Josipina Kraigherjeva, ugledna narodna slovenska žena. Izšla je iz rodbine Lavrenčičev in je bila sestra pokojnega poslanca in notranjskega voditelja Josipa Lavrenčiča.

Rodila se je v Postojni 1. novembra 1855. Vzrasla je v skrbni negi svojih roditeljev in osnovala s pokojnim Alojzom Kraigherjem rodbino, iz katere je izšla vrsta trdnih slovenskih ljudi. Njen prvenec je bil slovenski pisatelj dr. Lojz Kraigher in sledilo mu je še dvanajst bratov in sestra. Poleg njega so še pri življenju gospa Stana, soproga uglednega mariborskega odvetnika dr. Boštjančiča, gospa Helena, soproga šolskega upravitelja Rodeta, notar Tone Kraigher ter Pepe in Gustl. V

vojni sta ji padla dva sinova. Enega ji je iztrgala nesreča.

Usoda e hotela, da je morala zapustiti svojo rojstno Postojno, ki se je vedno znova spominjala do svojih zadnjih ur. Že predavnimi leti ji je umrl njen soprog, in ji prepuštil vso skrb za veliko družino, posestvo in trgovino, ki jo je pozneje prevzel njen sin Josip. V miru je preživela svoja zadnja leta, obdana od svojih otrok. V miru je sedaj tudi zaspala. Naj ji bo lahek počitek! Rodbini naše iskreno sožalje!

DELA STA ŠLA ISKAT

Zaradi bega čez mejo sta bila prijavljena goriškemu sodišču Radivoj in Ciril Znidarčič iz Renč. Kakor so ugotovili, sta se odpravila čez mejo v bližini Črnega vrha. Jeseni bo proces proti njima. Kot razlog njegove bega je bila navedena brezposelnost.

NOVE CENE KRUHU

Pričetek meseca avg. so bile določene za kruh nove cene, ki so nekoliko višje od prejšnjih. V goriški pokrajini je bila cena moke v prodaji na debelo določena na 191.30 lire za stot, v prodaji na drobno pa na 2.10 lire za kilogram. Kruh v hlebihih po 1 kg se prodaja po 1.90 lire, v manjših hlebihih pa po 2 do 2.50 za kg.

NOVA PREFEKTA V TRSTU IN PULJU

Pričetek avgusta so bile izvršene na najvišjih upravnih mestih večje štela pokrajin izpremembe, ki so, kakor zatrjujejo, obče v zvezi z ureditvijo odnosov med fašistično stranko in Katoliško akcijo. Poleg drugih sta dobili tudi tržaška in istrska pokrajina nova prefekta. Dosedanji tržaški prefekt Rebuna je bil upokojen, puljski prefekt Cimaroni pa je bil premeščen v Padovo. Za prefekta v Trstu je bil imenovan Dino Borri, v Pulju pa Renzo Chiarici.

IZSLEDOVANJE ŽELEZNE RUDE

V zadnjem času so strokovnjaki rudarskega urada v Trstu z veliko vnemo iskali železno rudo na Pivki, pa tudi na področju komenske občine v goriški pokrajini. Kakor kaže, bodo kopali rudo v Nadrožici in okrog Velikega Dola. Izsledovanje so razširili zadnje čase tudi na okoličje Kačje vasi na meji nad Postojno.

NOVE ŠOLE

Poročali smo zadnjič, da bo dosedanja nižja gimnazija v Postojni še letos razširjena na popolno gimnazijo z otvoritvijo tako zvanega klasičnega liceja. Poleg tega pa bodo letos na področju tržaške pokrajine ustanovili še radiotehniški oddelek pri srednji tehniški šoli v Trstu, posebno šolo za tehniško izobrazbo slepcev v Trstu, dveletne tečaje za kmetijsko izobrazbo mladine na Proseku in v Šklednju ter za obrtniške vajence pri Sv. Križu pri Trstu.

V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3-6, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah. Atelje MARKO RADALJ



Facundo Quiroga 1325

U. T. 22 - 8327

DOCK SUD

OBIŠČITE KROJAČNICO Leopolda Ušaj



Sporočam Vam, da imam v zalogi najmodernejše blago za POMLAD in POLETJE

Pridite k meni, kjer boste najboljše postreženi.

GARMENDIA 4947 Buenos Aires La Paternal

NOVA FAŠISTIČNA ORGANIZACIJA

Pred kratkim je bila na Premu pri Ilirski Bistrici ustanovljena nova samostojna krajevna fašistična organizacija. Za njenega prvega tajnika je bil imenovan neki Benci. K ustanovitveni svečanosti je bilo pozvano vse prebivalstvo Prema.

ZAGONETNA ŽALOIGRA V DOLENJSKEM GOZDU

Iz vasi Vrha pri Št. Rupertu sta odšla na praznik popoldne v bližnjo okolico poiskati si novo nastojanje 29-letni zidarski pomočnik in lovski čuvaj Stanko Mole in njegova 24-letna mlada žena Rozalija. Pri odhodu z doma, kjer sta pustila štiri nedoletne otroke, je žena Rozalija dejala možu, naj vzame s seboj lovsko puško, češ da lahko med potjo ustrelita kako srno. Mož se je vrnil v hišo po puško in nadaljevala sta pot ter kmalu dospela do Boltezovega mlina, kjer je Mole puško skril v listnjak. Oba zakonca sta namreč med potjo spremenila svoj načrt in krenila v Komarjevo gostilno, kjer sta se pridružila gostom. Vabljava harmonika in razigrana družba jih je kmalu potegnili za seboj v plesni vrvež.

V gostilni sta ostala pozno v noč. Ko sta zapustila gostilno sta krenila nazaj do Boltezovega mlina. Med potjo je med njima nastalo nesoglasje in resen prepir. Mole je nato stopil v listnjak po puško. Kmalu nato je v gluho noč odjeknil močan strel, ki mu je sledil bolesten krik mlade, smrtno ranjene žene.

Čez pol ure se je pojavil Mole, ki je po vasi iskal vozniaka, da mu prepelje mlado ženo k zdravniku v Mokronog. Voznik je peljal ženo k zdravniku dr. Škulju. Ker je bil zdravnik na dopustu, so ranjenko naložili na avtomobil, ki jo je prepeljal okrog 4 zjutraj v novomeško bolnišnico ženske bolnišnice, kjer so ji nudili prvo pomoč in je bila tudi operirana. Nesrečnica je sicer operacijo prestala, a zaradi velike izgube krvi je kmalu umrla.

Med tem časom je prišel na orožniško postajo njen mož Stanko, ki je povedal, da je šla žena nekaj korakov pred njim, ko se mu je nenadno sprožila puška. Nesreča je hotela, da se je puška, ki jo je vrغل na ramo, zapletla v suknjičev žep in se sprožila. Strel je zadel ženo, ki je šla pred njim, v desno bedro. Orožniki pa niso verjeli njegovim izpovedbam in so ga takoj aretirali ter oddali sodišču. Komaj so se vrata zapora dobro zaprla, je Moletova žena v bolnišnici podlegla poškodbam. Že sedaj je ugotovljeno, da mož ni povedal resnice. Mlada žena je dobila strel spredaj v spodnji del života in v levo bedro. Levo nogo je imela zlomljeno, poleg tega so pa opazili na nji krvne podpludbe od vratu dalje preko ramen skoraj po vsem telesu. Pri obdukciji trupla so natančno ugotovili pravi vzrok njene smrti. V šentrupertski okolici je novi zločin zelo razburil prebivalstvo, ki hkrati tudi sočustvuje z ubogimi otroki, saj so naenkrat ostali brez matere in očeta.

Neverjetno!

Prva Slovenska krojačnica v Villa Devoto Vam nudi ugodno priliko za pomladanske in poletne obleke.

NE ODLAŠAJTE V zalogi velika izbira prvovrstnega blaga. Izdelujem ženske obleke po moškem kroju. Priporočila se

DANIEL KOSIČ Ul. Calderón 3098

Villa Devoto



AKO HOČITE BITI ZDRAVLJENI OD ODGOVORNEGA ZDRAVNIKA

zatecite se k

Dr. A. GODEL

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANČOSKIH IN NEMSKIH NAČINIH KRVNE IN KOŽNE BOLEZNI

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specialisti za pljučne, srčne, živčne in reumatične bolezni

ŽARKI X — DIATERMIA — ANALIZE

Sprejema se od 9 do 12 in od 15 do 21 ure.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542

SEZONA NA BLEDU JE DOSEGLA VIŠEK

Velika sezona se tudi na Bledu nagiblje h koncu. Višek je dosegla v nedelju pred Velikim Šmarnom, ko je bil Bled preplavljen s slavnostnimi kroji zastavnih gasilcev, ki so ob času jugoslovenskega gasilskega kongresa v Ljubljani napravili tudi izlet na Bled in v Bohinju.

V splošnem je bila ta nedelja silno razgibana in pestra. Množice so bile pod vtisom sijajno uspelega koncerta APZ iz Ljubljane, ki se je vršil prejšnji večer. Poleg zastavnih gasilcev si na vsak korak srečaval številne skavte, ter lepe in slikovite slovenske, hrvatske ter srbske narodne noše, ki so kraljevskemu Bledu dale slovanski značaj. Največjo pozornost so vzbujali orjaški gasilci iz Črne gore in nekaterih drugih južnih pokrajin, ki so bili s svojimi slikovitimi narodnimi nošami in odlikovanji predmet splošnega občudovanja, posebno s strani gostov. Na glavnih cestah in promenadah si na vsak korak srečaval oficirje kraljeve garde, planinskega pešpolka in vojne mornarice, ki so razgibanemu Bledu dajali še bolj praznično lice. Na Bledu se je tisti dan mudil tudi predsednik vlade in notranji minister g. dr. Dragiša Cvetković, ki je najel apartman v hotelu Toplice. Med 17. in 19. uro se je v spremstvu skupine gospodov sprehajal po najbolj živahnih blejskih cestah. Pred hotelom Woelfling je ustavil skupino orjaških črnogorskih gasilcev ter se živo razgovarjal in rokoval z njimi.

Na Bledu se pogosto prirejajo razne lepotne tekme in volitve "miss Bled", ki za resne ljudi in občudovalce pokrajinskih lepot nimajo kdo ve kako velike privlačnosti. Kaj ko bi Bled enkrat priredil revijo jugoslovenskih narodnih noš in narodnih plesov, kjer bi se ocenjevale res najlepše narodne noše in plesi, bodisi posamezno, v dvojicah ali v skupinah. Taka prireditev bi bila izredno zanimiva in privlačna za vse goste.

Skoraj vse blejsko družabno življenje je osredotočeno med Grajskim kopališčem, Zdraviliškim parkom, Park hotelom ter kavarno in hotelom Toplice. Prijatelji resne glasbe se v poznih popoldanskih urah zbirajo v Zdraviliškem parku, kjer se vrše koncerti izvrstnega godalnega orkestra, ki ga dirigira znani skladatelj g. Janko Gregorc. Dovršeno izvajane skladbe vlečejo na ta prelepi del starega Bleda nešteto prijateljev glasbene umetnosti in so vse klopi vedno polne hvaležnega občinstva.

Gospoda, ki opazuje pestro in razgibano življenje na najbolj živahni cesti, rada posedeva pri pivu, malinovcu in ledeni kavi pred kavarno "Kasino" in kavarno "Toplice". Vse mize vzdolž obeh poslopij so polne bogatih ljudi raznih narodnosti. V dancingih in precej razkošno urejenih nočnih lokalih pa pleše mladi in elegantni svet od popoldneva do zgodnjih jutranjih ur. Ob zvokih

rumbe, tanga in angleškega valčka se privijajo mladi ljudje k sebi in si šepetajo to in ono o ljubezni, o čem bi drugem!

V minulih dneh je tudi avtomobilski promet dosegel na Bledu svoj višek. Osobito v nedeljo je držalo po Bledu nešteto avtomobilov od elegantnih diplomatskih limuzin do najtežjih avtobusov. Pred kavarno "Toplice" in Sport-hotelom je bil pravcati prometni voz, ki so ga mogli sproti razvoljati le večji prometni strokovnjaki, varnostni organi in šoferji. Z vseh strani so se zgrinjale množice ljudi, ki so jih kar "žrli" težki avtobusi in jih po kratkem postanku odvažali naprej proti Lescam, Pokljuki, Bohinju in Zgornji Savski dolini.

Bled ima letos nekoliko manj gostov kakor lansko leto. Med njimi so v veliki večini naši državljani in Nemci. Bled letos hudo pogreša Čeha, ki so bili dolga leta stalni in dobri gosti. Izpadek bratov Čehov se bo torej hudo občutil pri letošnji blejski bilanci in tako bo morda še vrsto let. Kakšna bo letošnja bilanca velike sezone, je v veliki meri odvisno od vremena. Če bo sedanje deževno in hladno vreme trajalo še nekaj dni naprej, bodo gostje predčasno odšli. Če pa nastopijo zopet lepi, topli in sončni dnevi, se bo sezona potegnila.

LEDENA JAMA V KOČEVSKEM HRIBOVJU

Kočevski kraji imajo mnogo zanimivosti in mnogo naravne lepote, le žal, da se še vedno za zanimivosti tega dela naše zemlje še vse premalo zanimamo. Sploh je Dolenjska bila do zadnjega časa zelo zanemarjena, ker se sami nismo zavedali svojih lepot in niti znali lepote Dolenjske izkoristiti. V zadnjem času je v tem oziru mnogo boljše. Začeli smo spoznavati dolenjske lepote, ki v marsičem ne zaostajajo za lepoto Gorenjske, vendar se v tem oziru še vse premalo stori. Zato hočem opozoriti na posebno in izredno znamenitost, ki jo zakrivajo obsežni kočevski gozdovi.

Ker se danes o kočevskih krajih mnogo govori in se vabijo gostje v posete na Kočevsko, gotovo ne bo odveč, da opozorim na Ledeno jamo v kočevskem gričevju. Je to znamenitost, ki si jo bo vsak ljubitelj narave z veseljem ogledal.

K Ledeni jami se lahko pride od več strani. Najprimernejša pa je ona, ki drži iz zdravilišča Dolenjskih toplic in nudi največ užitka za ljubitelja narave. Pot teče iz Dolenjske do Podturna, odtod pa po gorski poti do Podstenice, kjer sta velika parna žaga lesnega industrija g. Pogačnika in urad državne uprave razlaščenih veleposestev bivšega kneza Auersperga. Iz Podstenice, ki so kočevska vas, se vije pot po samotnem gozdu med tisoč in tisoč smrekami in zelenimi bukvami. Tla krijejo gost zelen mah, sočna trava in razne cvetice. Nešteto dreves razne debelosti in velikosti, starosti in oblike, bele z mahom porasle skale in majhne senožeti krajšajo potniku samotno gozdno pot. Po eni uri hoda se pride na odprt svet in potniku se nudi lep razgled na daljine hribe, odkoder ni več daleč do sela Kunčana. Na severni strani so razvaline gradu Kunčana, ki je bil last grofa Kunta.

Iz Kunčana drži pot po dolinah in jarkih k Ledeni jami. Blizni pašnik nas vabi, da se odpočijemo in ohladimo, preden pristopimo k Ledeni jami. Po kratkem počitku stopimo na rob jame, kjer opazimo velika, naravno obokana vrata, skozi katera se vidi skale in kosi ledu. Steza v

jamo je zelo strma in gladka. Čim globlje prideš, tem hladneje je. Jama je 101 m dolga, 80 m široka in 57 m globoka. Tu je mnogo skal, ki so se baje leta 1895. ob potresu otrgale od stropa, padle na tla in zmrmzle. So tu tudi stara z mahom porasla debla dreves, med katerimi se blišči kosi ledu. Tu in tam so tudi kapniki. Na levi strani je lesketajoče se zamrznjeno jezero, v katerem leži mnogo debel. Zadaš so na steno naslonjene različne ledene podobe in kapniki, za temi pa se svetli ledeni zastor.

Za zastorom drži majhna ledena steza pod ledeno jezero. Tudi tukaj je med ledom več z zmrmzlim mahom poraslih drevesnih debel. V poletnem času je ob vhodu v jamo 19, v jami 7, nekoliko dalje 8, ob jezeru pa le 2 stopinji Celzija.

Ko pridemo iz jame, nas vodi lepa gozdna pot v pol ure oddaljeno vas Rdeč kamen, ki je dobila ime od apnenca, ki se s svojimi kremenčevimi žilami lepo svetli.

Po precej strmi in kamniti poti dospemo v kočevsko vas Toplo reber, nad katero se dviguje hrib Sv. Peter z lično cerkvico, kjer je vsako leto na sv. Petra in Pavla cerkveno prošenje in pride tu sem mnogo ljudi iz raznih bližnjih in tudi oddaljenih krajev, zlasti iz Suhe krajine. Pri Sv. Petra je najlepša razgledna točka Dolenjskega gričevja. Vidita se tudi Žužemberk in Novo mesto. Od tod dospemo v dobri uri v Sotesko, kjer je močilen grad kneza Auersperga z veliko žago. V nekako 20 minutah pridemo po cesti, ki drži ob Krki do splošno znane Klinčeve gostilne, kjer se odpočijemo in okrepčamo z dobro kapljico, da lahko nadaljujemo pot do železniške postaje Straže-Toplice.

TOČA JE PUSTOŠILA NA KOČEVSKEM

Kakor po drugih krajih Slovenije, je v zadnjih tednih vladala suša tudi po Kočevskem, zaradi kraškega značaja tal še vse bolj ko drugod. Kmetovalci so bili zaradi vztrajne suše zelo v skrbeh, kajti žetev po Kočevskem letos itak ni bila kaj prida. Zaradi spomladanskih nalivov in takratne povodnje, ki je preplavila polja, pa so bili hudo prizadeti tudi drugi posevki. Razen sliv, ki so obljubljale letošnjo jesen lepo obroditi, tudi sadno drevje ni kazalo na ugodno letino. Vse to je nudilo kočevskemu kmetovalcu slabe izgleda na letošnji pridelek.

Prav zato pa so lahko bili vsi kmetje po vseh kočevskih vaseh polni upanja, ko je kazalo, da bo po dolgem čakanju le pričelo deževati.

Poslužujte se
PREVOZNEGA PODJETJA
"Expreso Gorizia"



Franc Lojk
VILLARROEL 1476
U. T. 54-5172 — 54-2094

RESTAVRACIJA

"PRI ŽIVCU"

kjer boste postreženi z dobrim vinom, pristnim pivom in vedno svežo domačo hrano. Prostori pripravi tu di za svatbe.

Rojakom se priporoča lastnik
EMIL ŽIVEC
Osorio 5085 — La Paternal

ZOBOZDRAVNIKA

DRA. SAMOILLOVIČ
de Falicov in
DR. FELIKS FALICOV
Sprejemata od 10 do 12 in od 45—20 ure.
DONATO ALVAREZ 2181
U. T. 59-1723

Toda nebo tudi tokrat ni bilo milostno gospodarsko prizadeti kočevski deželici! Po prvih kapljah dežja, ki itak ni bil izdaten, se je vsula nad Kočevje in okoliške vasi ko oreh debela toča, ki je v pičlih desetih minutah divjega roštanja uničila vse posevke na poljih, opustošila vrtove in oklestila sadno drevje, da ni ostal na njem niti en sadež.

Posebno močno se je vsula toča na Kočevje. Meščani ne pomnijo tako debele toče. Ropot po strehah je bil tolikšen, da jebilo ljudi groza, trgovci pa so v preplahu zapirali izlozbe, sicer bi toča pobila še več šip kakor jih je. Po ulicah Kočevja je ležalo vse polno opeke in drobcev razbitih šip. Mnogo škode je napravila toča zlasti na kočevskem gradu, v katerem je nastanjeno okrajno sodišče in sresko načelstvo. Ob robu ulice je bilo na kupe naplavljene toče, ki so nalikovali komilam gramozu. Občutno škodo je neurje prizadejalo vsem stavbam v Kočevju, posebno okna na zapadnih stenah so poškodovana, ker se je usodni oblak s točo privlačil z zapadne strani preko Fridrihtajna.

Vrtovi so uničeni. Povrtnine ne bo nobene več. Zaradi poznega polja je na Kočevskem povrtnina itak pozneje zrela ko po drugih krajih Slovenije, zdaj so ljudje ob vse in bodo morali naročiti sadeže iz Ljubljane oz. iz Sušaka. Kočevska deželica letos res nima sreče. Kar je tej gospodarsko pasivni pokrajini pustilo že itak v letošnjem letu nenaklonjeno vreme, je zdaj uničila toča. Nastalo škodo bodo zaradi pomanjkanja pridelkov občutili ne samo kmetje, ampak tudi uradništvo v Kočevju, saj bo draginja pri prodaji od drugod uvožene zelenjadi gotovo še večja, kakor je bila doslej.

Za kratek čas

Čarovnije

"Poglej no, čarodejce je pravkar spremenil stočinski bankovec v svileni robec."

"To ni nič posebnega. Moja žena je, kakor bi mignil, spremenila tisočdinarski bankovec v spomladanski plašč."

Na ribniku

"Tukaj je prepovedano loviti ribe na trnek. Plačati morate 50 dinarjev kazni."

"Saj ne lovim rib — učim samo črve plavati."

"Potem morate plačati 100 dinarjev kazni. — Vsako plavanje brez kopalne obleke je tukaj strogo prepovedano."

Moderni časi

Prva: "Veš, spoznala sva se v aeroplanu, zaročila sva se v avtomobilu, poročila pa sva se na prekoceanskem parniku."

Druga: "Potem preostaja le še, da se ločita v stratosfernem balonu."

Moderni zakon

Mož: "Ali ne bi bilo lepo, če bi imeli kako malo nežno stvarico, ki bi se igrala na preprogi, veselo vzklikala in se živahno prekucevala. Ti bi jo vzela v naročje, bi jo ljubkovala in se z njo zabavala. To bi naju še bolj zblížalo."

Žena: "Da, dragi moj. Toda ne daga, temveč pinča."

Mož: "Jaz ne mislim psa, ampak otroka."

Ona: "Uf, tega pa že ne."

Drug človek postane

"Kaj pijete zjutraj?"

"Slivovko?"

"Koliko?"

"Dva frakeljna."

"Ali, možakar, kako morete kaj takega delati na prazen želodec?"

"Veste, zjutraj, ko se zbudim, sem vedno tako zbit, da sploh ne čutim, da sem človek. Ko pa spijem kozareček, sem čisto drugi človek. Potem postane ta drugi človek ženjen, pa tudi njemu privoščim kozareček."

Stanarina se plača naprej

Gospod: "Ne morete si misliti, kako sem bil priljubljen pri moji prejšnji gospodinjici. Ko sem se izselil, se je žalostno jokala."

Nova gospodinja: "Tako — meni se kaj takega nemore pripetiti, pri meni se stanarina plača naprej."

Luči in toplote je iskala

"Pred tednom dni sem dala oglas, da osamljeno dekle išče luči in toplote za svoje življenje," je priznala gospodična Tilka.

"No, in koliko odgovorov si prejela," hoče vedeti njena prijateljica.

"Dva, enega od elektrarne in drugega od plinarne."

Težko je najti

Po Maistrovi ulici v Ljubljani stopa elegantna gospodična. Ustna ima krepko poslikana. Vpraša 15-letnega fanta: "Dečko, kje pa je Tavčarjeva ulica?" — Fant pa: "Hm, veste, gospodična, to je pa sedaj težko najti. Mlade gospodične so namreč polizale vse markacije."

Osební popis v potnem listu

Bilo je pred leti na Jesenicah. Nadtuti inozemec se je vračal z letovišča na Bledu domov. Misli je, da sme kot pripadnik velikega naroda briti nozice iz nas. Ko je prišel naš obmejni uradnik, da pregleda potne liste, mu nadutež pomoli namesto potnega lista pod nos jedilni list, ki ga je odnesel iz jedilnega voza. Naš uradnik z dostojanstvenim mirom prečita iz jedilnega lista: "Svinjska glava, telečje stegno, svinjske noge, gosji možgani," — in pristavi: "Hvala, se popolnoma ujema!" Jedilni list vrne potniku, ki je osramočen obsedel.

V vojašnici

Vojak: "Gospod narednik, ali lahko igramo šah?"

Narednik: "Lahko, samo da ne boste dvigali prahu!"

Zamotano sorodstvo

Virnik: "Ti, kdo pa je tale dama?"

Senica: "Hm, to je sestra prve žene drugega moža moje tretje žene."

Vrnil mu je

To je spoznal Piškov Tone. Srečal je domačega gospoda, ki mu je pravkar veter odnesel klobuk. "Zakaj si pa klobuk na glavo ne pribijete?" je znil Tone. — "Saj bi si ga, če bi bila moja glava iz take snovi, kot je tvoja," se je odrezal gosod in Tonetu se je podaljšal nos kot za pustno šemo.

Na kmetih

Sekačev Julče ima bujne in skodrane laske. Pa so ga nekoč občudovali letoviščarji in je eden izmed njih menil: "Fant izgleda, kot bi imel na glavi plast sena." — Julče je sicer šele 9 let star, a dražiti ga vendar le ni dobro. Tudi sedaj se je dobro odrezal: "Sem si mislil, ker stoji toliko oslov okoli mene."

Tovarna pohištva "Los Andes"

Ima na izbero vsakovrstno moderno pohištvo, za spalnice, jedilnice, pisarne itd. po zelo ugodnih cenah.

Prepričajte se sami!

VINKO ROGELJ

Los Andes 249,
Villa Scasso — U. T. 652-133
Buenos Aires

KLINIKA ZA VSE BOLEZNI

RAZPOLAGA Z 10 SPECIALIZIRANIMI ZDRAVNIKI ZA VSE BOLEZNI

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost, razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni. Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučah, obisk, jetrah, želodcu, živčevju itd.

Rayos X, Analisis

Zdravniški pregled za vsakovrstne bolezni \$ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 i 15—21. V nedeljah in praznikih od 9—12. GOVORI SE SLOVENSKI SUIPACHA 28

Najnovejšo blago za leto 1939-1940
SUPERLAN in CAMPER
dobite v zalogi v krojačnici

"PRI ZVEZDI"

Ugodno priliko nudim svojim klijentom s plačevanjem na mesečne obroke. — Obiščite me in se bodele sami prepričali

IZDELUJEM TUDI ŽENSKO OBLEKE PO MOŠKEM KROJU Cene nizke.

Za obilen obisk se priporoča rojakom

STANISLAV MAURIČ
TRELLES 2642 U. T. 59-1282





ŽGANJE

IZBORNNA KAKOVOST II. IN III. VRSTE
MOČNOSTI 39° IN 48°

VERMUT

OKUSEN, PRVOVRSTNE KAKOVOSTI
PRIPRAVLJEN
IZ NAJBOLJŠEGA SANJUANSKEGA VINA

Vprašajte: ŽGANJE in VERMUT znamke
BADEL

SLIVOVICA

UVOŽENA IZ JUGOSLAVIJE



PELINKOVEC

PRIPRAVLJEN V BUENOS AIRESU IZ
PRVOVRSTNEGA MATERJALA

STA DVE ORIGINALNI IN NE POTVORJENI
JUGOSLOVENSKI PIJAČI, BREZ KATERIH
NE BI SMEL BITI NOBEN JUGOSLOVANSKI
PRISELJENEC.

Vprašajte izrečno: SLIVOVICO in
PELINKOVEC znamke B A D E L

TOVARNA LIKERJEV IN ALKOHOLNIH
PIJAČ

Zlatko Badel

Avenida Maipú 3146-50 Olivos F.C.C.A.

U. T. Olivos (741) - 1304



Lanús Oeste in še kaj...

Lanús Oeste. Mnogi niti pojma nimajo, kje je to, in vendar živi tam lepo število slovenskih družin. Če vzameš na Puente Barracas zeleni tramvaj št. 1, 2 ali 3, ali pa iz Puente Alsina, to je od Nove Pompeje št. 13 omnibus, pa si tam. Med Lanúsom in Valentin Alsina nekako v sredi leži Lanús Oeste.

Če prideš tja v deževnem času ali malo po dežju, tedaj se znajdeš sredi mlak.

Tako se je meni zgodilo oni dan. Namenil sem se da zopet obiščem naše rojake. Vsaj enkrat na leto je prav, da jih pogledam.

Našim bralcem je že znano, da je v Lanusu več prekmurskih družin. Saj je bilo že pred časom pisano o tem. To pot sem se namenil, da obiščem že znane družine a tudi da poiščem kaj novih.

Med naslovi sem imel zapisanega tudi Kokoravea. Na ulici Humberto I, št. 4436.

Lahko je prebrati takle naslov zapisan; toda najti hišo je druga stvar. Mislite da vam v Lanusu kdo ve, kako se ulice imenujejo! Vrabca vedo. Posebno pa, če kdo kolovratu tam okoli med tistimi lanušskimi mlakami sredi popoldneva, kadar ni moških doma.

Pa sem vseeno prišel na pravo sled.

"Tam poleg Berdena, onega drugega, ki zida hišo tam na oni 'eski-ni', v prvi ulici naprej, malo nazaj, je neka slovenska družina", tako mi je vedela povedati gospa pri Fufsovih. "Vem da so Slovenci. Pri njih živi tudi stara mati. V kapeli na Avellanedi sva sedeli skupaj, pa sem videla, da moli iz slovenskih bukvic, tako sva se spoznali. Pa mi je povedala, da je tam od Trsta, in da doma prav tako govorijo, kot gospod Hladnik. In ni še dolgo, ko je prišla sem. Kar pri Berdenovih vprašajte, pa vam bodo hišo pokazali. Mama mi je rekla, da bi zelo rada, da k njim tudi pridete".

Dobro. Bom videl kdo so. Obiskal sem najprej nekatere znane družine, v kolikor so bili doma. Pri Berdenovih so mi pokazali naprej. Potrkal sem na vrata označene hiše. In glej smenta. Prav tista stevalka je bila nad vrati, kot sem jo imel zapisano za Kokoravea. Kmalu sem zvedel, da je tudi ime ulice Humberto I.

Kako dolgo smo vas že čakali, so

me prijazno pozdravili. Nona je pestovala malega vnučka, žena je imela druge opravke, kmalu sta se pokazali še dve hčeri ena 16 in ena 18 letna.

Torej sem prav prišel, sem ugotovil.

Pa še kako. Kolikokrat smo vas imeli v mislih. Saj vedno dobimo Duhovno življenje in Slovenski list beremo.

In od kod ste doma?

Iz Velikega dola pri Komnu. Prav od tam kot Subanea iz Paternala.

Kokoravee? Spomnim se še drugih tega imena. Eden živi v Bariloche, enega sem menda že tudi tu srečal, če se ne motim v Parque Chas.

Tisti so bratrance našega. So tukaj štirje bratje, tako je pojasnila žena. Eden živi v Misiones, druga dva pa drugod. Peti brat je pa imel že vse v redu, da bi prišel v Ameriko ravno tedaj, ko sem prišla jaz, pa so mu potem pravice odvzeli. Zelo mnoge so radi vojaških stvari zadržali. Strašno nas je bilo takrat na ladjah. Štiri sto nas je prišlo ob enem. To vam pa rečem, da sem srečna, da sem tukaj. Tam se je pričela strašna draginja. Teško je živeti po naših krajih. Tukaj pa lepo v miru in še k slovenski maši lahko gremo in na naše prireditve. Kako je bilo lepo oni dan na svetogorski prireditvi.

Ali ste bili tam?

Seveda smo bili. Midve in mlajša hči smo šle in na Avellanedo tudi pridemo k maši velikokrat.

Torej iz Velikega dola ste. Ali je od tam kaj več ljudi?

Še precej. Največ jih živi na Saavedri. Saj jih poznate: Markuža, Suban in še drugi, nekateri žive tudi v Villa Devoto. Več jih je iz Gabrovice in Pliskovice in Kostanjevice. Ali vi kaj poznate tiste naše kraje? Komenskega ne poznam od blizu. Bil sem pa po Krasu od Trsta do Štanjela.

To je blizu. Jej, kdo bi mislil, da se še v Ameriki dobi kak slovenski gospod, ko jih pa še doma tako zelo manjka, da mora en gospod imeti kar po dve in tri duhovnije in da pošiljajo tudi italijanske duhovne.

Vam moramo tudi kaj postreči, s temi besedami je pognila gospodinja mizo. Doma bi vam dala črnega kruha in vina pa kar z lončkom, taka je naša navada, ker je pri nas vinski kraj. Ali je tudi pri vas doma rastlo vino?

Na domu ne. Pač pa sem imel svoj vinski hram kot kaplan v Metliki. Tedaj sem imel pa lep polček, ki je držal dovolj, da smo trije postali zlate volje. V Beli krajini je polič, prav zato izdelan vrček, s katerim se toči vino v vinskem hramu.

Kaj pravite, gospod nunc, kako bo tam doma? Strašne stvari so to, kar se je začelo.

Prav nič ne vemo. Da bi vsaj naš narod ne doživel spet kakih strašnih časov. Pa bomo poromali v Novo Pompejo v roženvenkem mesecu in bomo prosili naj Bog in Mati božja okrajšajo teške čase in velike bridkosti, ki se obetajo.

Da, da. V Novo Pompejo. Saj tako mislimo. Od tu imamo zelo lepo za tja. Imamo naravnost omnibus. Kdaj pa bo to?

Na zadnjo oktobersko nedeljo, kakor vsako leto. To bo 29. oktobra.

Prav. Pa saj bomo to zvedeli iz Duhovnega življenja. Ne morete si misliti, koliko veselja mi naredi ta vaš list. Od kraja do konca vse preberem. Tam sem tudi zvedela, da so umrli en gospod, ki so bili pri nas dolgo let. Tisti gospod Štubelj, o katerem je bilo tudi zapisano, da so ustanovili pri nas čipkarsko šolo. Še danes obstoji tista šola in je že zelo mnogo dobre naredila.

Pa lep dom imate tukaj, tako sem ugotovil, ko sem se malo ogledal.

Zato pravim, da mi je lepše kot doma, je menila nona. Samo če človek gre ven na ulico, tam je pa čudno. Človek kar nič ne razume. Dobro, da je več naših družin tukaj v bližini, da se lahko človek kaj pogovori s katerim našim.

Da saj res. Kje so še kateri, tako sem pozvedoval in zvedel, da živi komaj kvadro v stran druga primorska družina.

Ko sem se poslovil, sem spet stal takoj na slovenskem pragu.

Predstavil se mi je kar pravi Janez. Kako ne bi bil Janez, če je pa Kranjec in še Ljubljanečan povrh.

Kako vendar to? Ali niste iz Primorskega?

Sem in nisem. Moj dom je pri Ilirski Bistrici, kjer je bilo še Kranjsko, sedaj smo pa Primorci. Rojen sem pa v ljubljanski bolnici, tako mi je pojasnil Janez Samsa. Bog ve, če bomo še kdaj videli tiste kraje?

"Saj imate tukaj lep dom in..." "in tudi družino" je nadaljeval on in poklical ženo, ki je prišla z malim Janezkom. Daj, prinesi nama kaj, da bova spila kozarec vina, ko sva se srečala dva Janeza.

In vi, gospa, ste tudi iz iste vasi, sem vprašal.

"Jaz sem pa od Jelšan", tako je povedala.

Jelšane? sem pomislil. Da, se že spomnim. Ali veste, da je bila v Jelšanah pred 12 leti nova maša.

Kako bi ne vedela. Saj sem bila zraven. Tisti gospod je sedaj v Mendozi.

Poglejte no. To je Pater Serdoč, ki sem ga dobil v Mendozi in pri

njegovi mami sem tudi bil.

Mama njegova je doma iz Jelšan, oče je bil pa doli od Reke. Nove maše se pa še prav dobro spominjam.

Tako smo se še marsikaj pomenili, zunaj pa je dan vse bolj padal in je bil že mrak, ko sem hitel naprej na drugi konec Lanusa, kjer že tudi nisem bil več kot eno leto.

Pa kaj previdno je bilo treba, ker ne samo pota niso bogve kaj, temveč tudi luč je taka, da si kar nenkrat v mlaki, v kateri se ne bi počutil tako dobro kot njeni številni prebivalci, ki so imeli svoj glasni koncert. Da, to je pa nekaj posebnega v Lanusu. Vsaj oni večer je bilo. Tam pa ni treba, da bi ljudje peli od žabje svatbe, ker žabe same imajo brezkončno število popolnih zborov.

Pa bi kdo mislil, da je tam življenje nezdravo, ker je svet tako zamaknjen. In vendar ni tako in je boja prav nasprotno res. Pravijo naši ljudje, da se tam veliko bolj zdrave počutijo, kot je bilo na drugih krajih, koder so prej živeli.

Torej kdor hoče slišati žabje koncerte, naj gre kar v Lanús Oeste. Komur pa diši žabja pečenka, tisti pa ne bo prišel tam na račun ker bo naložil same "urhe", ki menda niso kdovekaj slastni.

Hladnik Janez

CERKVENI VESTNIK

24. sept. na Avellanedi maša za Ivano Šenkine.

1. oktobra maša na Paternalu za Ido Mavec.

Ob tej priliki bo zapel zbor Slovenskega Doma, kot svoji bivši članici.

Popoldanska molitev je vselej na Paternalu.

Romanje v Lujan je gotova stvar. Je že naročen poseben vlak, ki bo odhajal iz Plaza Once ob 7.40 uri s postankom v Floresu in Liniersu. Vozni listki se že dobe in so po 2 \$, 1 — in 0.50 \$.

Romanje se vrši 19. novembra. Prosim slovenska društva, da bi ta dan upoštevali in ne prirejali svojih prireditev.

V Novi Pompeji bo shod 29. okt. popoldne, na zadnjo nedeljo v oktobru. Vsi roki ste povabljeni, da prihitite, da bomo tudi v Novi Pompeji počastili spomin Svetogorske Kraljice.

Hladnik Janez

Ana Chrpova

Slov. babica

dipl. v Pragi in Bs: Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Sloveskam. Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. Postrežba prvovrstna.

ENTRE RIOS 621

U. T. 38, Mayo 8182

Rojaki

Predno si naročite obleko

OBIŠČITE

KROJAČNICO

Cirila Podgornik

ki vam nudi najboljšo postrežbo v vseh ozirih in ima v zalogi veliko izbero vzorcev za pomlad in poletje

CENE ZMERNE

TINOGASTA 5231

Villa Devoto

slovenska tovarna mozaika

Velika izbira granitnega, apnenčevega in večbarvnega mozaika. Specialno izdelovanje granitnih stopnic ter vseh v to stroko spadajočih del

Albert Gregorič

J. Pedro Varela 5233

U. T. 50-5383

Villa Devoto Buenos Aires

zasebno J. P. Varela 5130

ZGODOVINSKI ROMAN

Caričin ljubljene

Nadaljevanje 155

— Da mi nisi rekla, — odvrne on, — da je to željno sree, bi se zaklel, da je to človeško sree.

Vila se nasmeje.

— Razdeliva si to sree, — reče ona, — pol meni, pol tebi!

Ona prime nož, na katerem so se lesketali mnogi diamanti in razreže sree na dva dela. Nato mu ponudi grizljaj na pladnju iz zelenih smragdov, svojo polovico pa postavi pred sebe na krožnik.

— Izvrstno, — reče ona, — oh, to je užitek. Poskusi samo, — videl boš, da še nikoli nisi okusil boljšega grizljaja.

Almanzor vzame nož in vilice in hoče rarezati na krožniku sree.

Toda v tem trenutku se mu zazdi, da sliši neki tihi, poplhomni glas, ki ni prihajal od njegove lepe sosedice.

— Varuj se človek, jaz sem človeško sree. Jaz sem nekoč bilo za povodno vilo, nahajalo sem se v prsih mladega ribiča. Dal sem svojo blaženost za lepo ženo, ona me je zvalila v globočino, toda tukaj mi je razrezala telo, iztrgala sree in me spremenila v ribo.

Če boš pojedel le košček mojega srea, boš pozabil na vse, kar si na svetu ljubil, postal boš žrtv rdečelase vile, ona bo pila tvojo kri, kakor je pila moje, spremenila te bo v ubogo ribo in vedno boš moral plavati v diamantnem jezeru.

Almanzorja spreleti groza.

On odrine krožnik in skoči s stola.

— Nikoli ne bom poskusil tega srea, — vzkligne, — nikoli se ti ne bo posrečilo, vila, da pojem le mal košček.

Lepa rdečelasa žena se razjezi, ona skoči in odleti skozi strop sobe na

površino jezera, ki je takoj dobilo črno barvo.

Lepa rdečelasa vila je doživela svoj prvi neuspeh.

Almanzor je bil odslej previden in je jedel samo one jedi za katere je vedel, da mu ne morejo škoditi.

V srečo pa mu je ostala ljubezen do Kriste.

Vsako jutro in vsak večer je molil za njo, zaspal je, misleč na njo in vedno je sanjal o njej.

Doktor Betalesi umolkne.

— Resnično, — reče Potemkin, — veselim se, da je ostal Almanzor zvest, če tudi mu je bilo težko, da ni podlegel rdečelasi lepotici, posebno še, ko se je toliko trudila, da ga osvoji.

— Aleksander, še nisi vsega slišal, — odvrne mladi francoski zdravnik, — še ne veš, če bo ostal Almanzor tudi v bodoče zvest.

— Upam, da bo.

— Toda ti nimaš pravice, da to pričakuješ, ker je on — moški.

— Ti govoriš, kakor da moški nikakor ne moremo ostati zvesti.

— Zdi se mi, da je tako, — odvrne Betalesi, — toda sedaj bom nadaljeval s svojo pripovedko. Sedaj se bova vrnila v majhno hišico v peklenem gozdu, kjer tiho živi Krista, kjer je posvetila svoje življenje bolečinam in žalostim za izgubljenim Almanzorjem.

138. POGLAVJE

Tri izkušnje

Da, Krista je žalovala za Almanzorjem, globoko in iskreno, kakor more le zvesta žena žalovati za moškim.

Prve tedne je bila tako obupana, da ni skoraj ničesar jedla, — ničesar je ni moglo razvedriti.

Ni slišala petja ptic, ni se ozirala na nežne košute, — bilo ji je vseeno, če dežuje ali pa sijje solnce, če

je divjala burja ali pa je blestel lep pomladanski dan.

Odkar je Krista vedela, da se nahaja njen Almanzor na dnu jezera, je odhajala vsak večer tja, gledala je v globočino, če ne bi morda zrla kje svojega ljubljeneja Almanzorja.

Ko je bila voda bistra in svetlo modra je videla globoko, — toda kmalu se je površina spremenila, dobila je temno barvo, — kar je storila zlobna vila in Krista se je žalostna vračala domov.

Niti pomislila ni več na to, da bi odšla v vas in si prinesla hrane. Kar je potrebovala, je našla vse v gozdu. Sovražila je vas, ki je povzročila njeno nesrečo.

Če bi ga takrat ne pustila samega na meji gozda, ga ne bi zvalila rdečelasa žena k sebi, Krista bi bila z njim še vedno združena.

Strašne noči je preživela mlada žena.

Vroče solze je točila po blazinah, mislila je na oni čas, ko je Almanzor počival poleg nje, spominjala se je one noči, ko je postala njegova žena.

Toda vse njene solze, vsi njeni vzdihljaji, ves njen obup ji ni pomagal. Almanzor se ni vrnil.

Nekega dne, — Krista je ravno sedela v svoji sobi in pisala Almanzorju pismo, kar je delala zato, da se ji ne zmrzati um, — zasliši nenadoma peket konjskih kopit.

Krista se prestraši.

Odkar se spominja, ni nihče, razen nje in njenega deda in pozneje Almanzorja, prodril v pekleni gozd.

Toda sedaj, ko je odprla okno, zagleda sijajno povorko.

Sprejaj je jezdilo dvanaest jezdecov. Za njimi je prihajala zlata kočija, v kateri je sedel neki človek, oblečen v prekrasna oblačila.

Množica služabnikov je jezdila za vitezom.

Pred hišico se povorka ustavi, vi-

tez izstopi iz svoje kočije in stopi k njenemu oknu.

— Ali si ti lepa Krista? — vpraša on.

— Da, gospod, ime mi je Krista, — odvrne mlada žena, — toda lepa sem le za enega.

— To je ponosen odgovor, — reče vitez, — kaj drugega od tebe nisem niti pričakoval. Krista, ali smem vstopiti? — ali lahko prenočim pri tebi?

— Ne morete, gospod, — odvrne Krista, — moj mož je sicer daleč, toda vendar ne bi bilo prav, če bi ostal tujec preko noči pri meni.

— Da, to je prava čistost, o kateri sem sanjal, — vzkligne vitez zadovoljeno. Krista, iskreno ti bom priznal: Jaz sem kralj moji preroki pa so mi razložili sanje, ki sem jih sanjal pred sedem krat sedem tedni. Ponujam ti cesarsko krono.

Odslej boš delila z menoj prestol, a tukaj Krista, sem ti prinesel majhen del onega bogastva, ki te čaka v tvoji novi domovini.

On da z roko znak, — sluge odpro zabojčke, ki so vsebovali neizmerno zlata in dragega kamnja.

Bilo je tu vsega, kar more razveseliti žensko sree.

Tu so bile verižice, igle, prstrani, vrvice in obleke iz najboljše svile.

Toda najlepše, kar ji je kralj prinesel, je bil beli slon.

Ta je znal napisati s svojim rilcem v pesek Kristino ime. — Ogromni njegovi zobje pa so veljali velikansko premoženje.

— Vse to je tvoje, draga moja Krista, — reče kralj, — toda še več boš dobila, če se odločiš oditi z menoj v moje kraljestvo. Ali hočeš postati moja žena, moja kraljica?

Lahko bi sicer izbral med princesami toda bogovi mi niso poslali zama onih sanj, s katerimi so me opozorili na tebe. — Vem, da bom le s teboj srečen.

— Plemeniti kralj, — odvrne Krista brez obotavljanja, — ukaži- te svojim slugam, da zopet zapro za- boje in da jih naložijo na vozove in kamele. Moje sree ne koprni po zlatu in dragulji, moje sree si želi le ljubezni, ki sem jo izgubila, odkar nimam več svojega ljubljeneja mo- za.

— Ali ne morem nadomestiti tvo- jega moza? — jo vpraša kralj.

— Jaz sem sicer le neznatna, eno- stavna žena, — reče Krista, — toda eno čutim:

— Milega človeka ne more nihče nadomestiti. Kdor je enkrat iskreno in globoko ljubil, ta ne more zopet ljubiti in zato je boljše, plemeniti kralj, da si izbereš kako princeso in postaneš z njo srečen!

— Toda, če ste žejni, vam bom prinesla sveže vode iz studenca, če pa ste lačni, imam kruha in mleka.

Lačen sem tvoje ljubezni, Krista! — vzkligne kralj in jo hoče prijeti za roko.

Krista zapre hitro okno.

— Ali mi ne boš nikoli pripadala? — vzkligne kralj in Kristi se zazdi, da je njegovo telo nenadoma postalo veliko kakor ogromni hrast pred njeno hišico.

— Nikoli! — Nikoli! — odvrne Krista. — Ljubim samo Almanzorja!

Zdajci pa nastane v gozdu strahovito neurje.

Silovit vihar začne lomiti veje, zemlja se strese, kakor da bi hotela pogoltniti hišico. Ko je Krista pogledala skozi zaprto okno v gozd, je videla, da se cela povorka izpreminja v meglo in da je končno izginila proti obali jezera.

Krista se zgrudi na kolena in začne moliti, — zaklinjala je Boga, da jo obvaruje pred vsako nevarnostjo.

In zopet so minili trije meseci. Krista ni več mislila na kralja.

Neke noči potrkla nekdo na vrata.

NAS IZLET NA JADRAN

Nestrpno smo čakali mi šolarji dneva, ki je bil določen za izlet. Popeljali naj bi se na morje. Že sama misel, da gremo na morje, prvič na morje in to na — naše morje, nas je navdala s takšnim veseljem, da ga niti popisati ne moremo. Vse leto smo zbirali dinarje in prav neusmiljeno nadlegovali starše, naj nam pomagajo zbrati potreben znesek. Vse leto smo se učili raznih pesmic, deklamacij in iger, da smo potem pod vodstvom našega učitelja gosp. Bratoka priredili lepo uspešno "Akademijo Jadranske straže", ki je pripomogla, da je marsikateri dinarček zdrknul v našo nikdar polno moršino.

Prišel je dan 10. junija. Ves dan smo preživeli v mrzličnem pričakovanju in pripravljanju. Že zjutraj smo si uredili vse potrebno. Naše skrbne matere so poskrbele za lačne želodčke. Po celodnevni pripravi smo se napočili večer, ki je bil določen za odhod. Že dolgo pred odhodom vlaka smo čakali na postaji. Vlak je imel malo zamude — mi vsi pa v groznem strahu, da se je morda zgodila nesreča in da vlaka sploh ne bo. Naša srca so se pomirila šele v trenutku, ko smo bili v vlaku, ko je lokomotiva zasopihala in nas popeljala na jug...

Zjutraj smo se prebudili že na Sušaku. Ko smo še vsi zaspani in krmečljavi pogledali skozi okno, je iz naših grl zaoril en sam navdušen klic: Morje! Morje! — Komaj smo se ga nagledali. Dolgo smo ga občudovali, potem pa smo se odpravili v "Dom Jadranske straže" kjer nas je že čakal zajtrk. Okrepčali smo se in očistili, potem pa odšli na božjo pot na Trsat. Ogleдали smo si cerkev, a kmalu smo morali dalje. Odpeljali smo se s parnikom na otok Krk. Vožnja po morju — kdo naj jo opiše? kar žareli smo od sreče, ko smo se prvič vozili po naši sinji Adriji. Zajeel nas je vihar. Tedaj smo se spomnili pesmi:

"Buči, buči, morje Adrijsko, bilo nekdanj si slovansko..."
Napravili smo v sreih trden sklep: "Adrijsko morje, naše si in naše boš ostalo! Varovali te bomo in obvarovali pred grabežljivimi rokami tujca!"

Mladinski kotiček

Na Krku smo obiskali moški internat. Tu smo se odpočili v odreenih sobah. Kako blagodejen je bil ta počitek! Po spanju je sledilo spet okrepčilo, nato pa vožnja po morju v čolnih. To je bilo nekaj krasnega, nekaj, kar se ne dá pozabiti. Za spomin smo si nabrali nekaj školjk, da nas bodo spominjale lepih dni na morju.

A kako hitro mine vse, kar je lepega na tem svetu, tako se je tudi naš obisk na morju približal koncu. Prišel je čas ločitve. Ko smo se poslovljali, smo imeli solzne oči. Saj smo preživeli morda najlepše ure svojega življenja. Neizbrisno nam ostanejo v spominu.

Se dolgo smo stali pri oknih, se ozirali nazaj in pošiljali zadnje pozdrave naši sinji Adriji...

Marlenka Šavinc, učenka IV. razr. v Radečah pri Zid. mostu.

KATKA SE JOČE ZA MAMO...

Najdražji moj zaklad na svetu so v tvojo jamo dali in z mano vred zvonovi v linah so glasno zajokali.

Hudó brez tebe, mamica, bo revici mi sami!
Ne boš objela nikdar več me s toplimi rokami.

Svoji prijateljici Katki, ki je izgubila mamico, napisala v spomin Verica Obu, Šmartno ob Paki.

ORGLICE

Vsak dan je hodil Joško v šolo mimo branjevea in vsak dan je poželjivo ogledoval med vsemi lepimi stvarmi orglice, lepe in lične.

Orglice so bile Jošku že od davna središče sanj. S kmetov je bil doma in še tako živo se je spominjal dogodka na paši, ko je sosedov Pepe imel orglice in je igral, da so ga vsi otroci zavzeto poslušali. In potlej ga je Joško vprašal če proda orglice. "Rad", mu je Pepe odvrnil, "če mi daš zanje kovača." Kovača Joško še nikdar ni imel, a orglice si

je želel od vsega srca.

Tega dne je zapazil Joško, ko se je vračal iz šole okoli branjevea mnogo ljudi. Radoveden je pristopil in polagoma zvedel, da je branjeveu neki zmikavt ukradel stotak. Branjevec je razburjeno razlagal ljudem ves dogodek nato pa je priporočil stojnico nekemu v varstvo in odšel na policijo.

Joško je razmišljal. Kdo bi le bil vzel denar in s kakim namenom. Krasti se mu je zdelo grdo, a vendar je nekdo kradel branjevea. Tedaj se mu je rodila misel, ki jo je takoj odločno zavrnil, a je rasla in rasla, da ni narasla v trden sklep. Joško si je hotel prisvojiti orglice.

Ozrl se je okrog, ljudje so se v gručicah pomenkovali, nikdo ni gledal na stojnico. Pogledal je na desko, skoraj čisto ob robu so bile orglice, majhne in lepe. Trenutek je okleval, a zatem se je naslonil na desko. Poslušal je pogovore ljudi, a roka mu je segala za hrbet, počasi in nevidno, dokler ni dosegla orglic. Z naglim prijemom so bile v žepu in Joško se je navidez malomarno oddaljil, a v resnici so mu tla kar gorela pod nogami. Kaj če ga je vendar kdo opazil pri tatvini? Takoj za evinkom je stekel in šele v gozdu se je ustavil.

Previdno se je ozrl naokoli in izvlekel orglice iz žepa. Ob pogledu nanje so se mu zaiskrile oči. Moje so, moje, je veselo pomislil in s tresočo roko jih je nastavil na ustnice.

A glej, glasu ni bilo, čeprav je poskušal na vse načine. Zastonj. Grenko razočaranje mu je napolnilo dušo in v njej se je oglasil kes. Kakor grozeča senea je stopila predenj vest. Kaj bi on z orglicami in kaj bi dejal branjevec? Mar ga ni kdo videl in ga ovadil? Šele zdaj je pomislil na vse to in v strahu pred orožniki je sklenil, da orglice — vrne...

Joško je spravil orglice in se napotil nazaj proti trgu. Ni se bal ničesar, saj bo vse lepo in po resnici povedal in morda mu bo branjevec od veselja nad tolikim poštenjem orglice celo podaril. Seveda, da bodo

igrale.

Stojnico je zagledal že od daleč, sam je sedel branjevec ob njej. Morda še tatvine niti opazil ni, je pomislil Joško, tembolj bo potem vesel. Pohitel je in sam ni vedel kdaj se je vstavil pred branjevecem.

"No, kaj bo dobrega, mali?" ga je s sladkim glasom nagovoril.

Odgovora ni dobil. Joško mu je plašno molil orglice pred nos.

"Kaj je s tem?" je vprašal branjevec začuden in ni vedel za kaj se gre.

"Te orglice — s sem vam vzel, vzel," je boječe izdaval Joško.

Tedaj se je branjevec domislil.

"Aha, ti si tisti paglavci tatinski! Čakaj, jaz ti bom že pokazal! Ali veš, da te lahko ovadim policiji?" je kričal da je postal ves rdeč v obraz.

Toda Joško se ni bal.

"Vem", je dejal odločneje, "in vas prosim odpuščanja."

"Glej ga paglavca, predrznega! Tu imaš odpuščanje!" mu je branjevec med kričanjem prilepil krepko zaušnico, "poberi se, da ne pokličem orožnikov, ali stražnika!"

Joško je zbežal. Solze so mu silile v oči, ne od udraca, temveč od spoznanja, da je za svojo poštenost še tepen. Nekje v dnu duše se mu je pojavila grenka misel, kakor tožba je bruhnila na plan:

"Čemu sem mu vrnil orglice?"
Pahič Stanko, dijak.

PREMETENI KMET

Belokrajinska

Kmet iz Drašič je lepega jesenskega dne natrgal v trtju polno brento najlepšega grozdja, si jo oprtal in odšel v Metliko na semenj, da proda grozdje. Na semenju pa je bila gneča, da nikoli takšne! S široko, gugajočo hojo se je Drašičan prerival med sejmarji. Pa da bi z brento na hrbtu koga ne zadel, je venomer kričal:

"S poti! S poti! Dajte meni in moji brenti mesta!"

Vsi so mu umaknili, le dve Metličanki, obe kosati gospe, sta bili tako zatopljeni v pogovor, da Drašičana

nista slišali. Ko pa je le-ta šel mimo njiju, je z brento zadel zdaj prvo, zdaj drugo, da sta obe padli vznak v cestno blato.

Pobrali sta se s tal in od jeze napurjeni sta regljali kakor tiste žabe v gabrovski mlaki, ki so jih nekoč vrli Gabrovčani lovili, misleč, da imajo opravka z raki...

Užaljeni ženski sta še tisto minuto zdrveli pred metliškega sodnika. Povedali sta mu kako in kaj, sodnik pa je poklical policaja in mu velel, naj pripelje predenj nerodnega Drašičana.

Komaj je Drašičan prodal poslednji grozd in si oprtl prazno brento da bi odšel nazaj proti domu je že stal pred njim metliški policaj. Položil mu je debelo roko na trepetajoča ramena in zarjul:

"Neroda ti takšna, kliče te sodnik, takoj z menoj!"

Kmet se je prestrašil policaja in njegovega gromovitega glasu, da mu je beseda obtičala v grlu. Trepetajoč po vsem telesu je odšel s policajem pred strogega metliškega sodnika. Ko ga je potlej sodnik vprašal, naj pove, kaj je počenjal, da je kar dve žlahtni metliški gospe pahnil v cestno blato, Drašičan od strahu še vedno ni mogel spregovoriti.

Sodnik se je ujezil in zakričal:

"Ali si mutast, da ne govoriš!"

Zdajci pa sta se obe hkrati oglasili gospe:

"Prav nič ni mutast, velečenjeni gospod sodnik! Prebrisan je, mutastega se samo dela. Saj na semenju je pa lahko kričal in se drl."

Zdaj se je sodnik obrnil k njima s vprašanjem:

"Kaj pa je kričal?"

"S poti! S poti! Dajte meni in moji brenti mesta! je kričal. Drl se je ko raztrgan Vlah..."

"Če je pa tako, potem ste vidve pač sami krivi, da sta zleteli v cestno blato!" je sodnik zaključil pravdo in premetenega Drašičana oprostil.

Lojze Zupane.

V šoli.

Učiteljica: "Tonček, kaj je voda?"

Tonček: "Voda je tekočina, ki postane umazana, če držim roke v nji."

Krista se zbudi.

— Odprite, — v božjem imenu, odprite! — zakličite zunaj neki moški glas pred hišico.

Krista je spoznala, da se nekdo nahaja v nevarnosti.

Krista skoči iz postelje.

— Oh, Bog, kdo je to? Kdo želi vstopiti ponoči?

Zunaj je divjala strašna burja, neprestano je deževalo, po gozdnatih tleh pa so tekli potoki. V tem strahovitem neurju je hodil človek po gozdu.

— Kdo ste? — vpraša Krista in stopi še napol oblečena do vrat.

— Ako imate sree, — reče neznanec, — odprite vrata in me skrijte.

— Jaz sem ubog kaznjeneec, ki mora za kazen v Sibirijo. — Posrečilo pa se mi je, da sem stražnikom pobegnil, — oni me preganjajo, — oh, Bog, usmilit se me, — odprite!

— Počakajte trenutek, — odgovori Krista.

Ona se vrne v svojo sobo in si ogrne svoje divno telo z dolgim plaščem.

Vedela je, da je bila neprevidna, toda čutila je usmiljenje in to čuvstvo je bilo močnejše, kakor vse drugo.

Ona stopi k vratom in jih odklene. Na pragu je stal neki vitki lepi mladenič. Oblečen je bil v sivi plašč kaznjencev, toda bil je popolnoma raztrgan, — dokaz, da je resnično pobegnil in dolgo blodil po gozdu.

Ko je zagledal Kristo, se zgrudi na kolena, ji poljubi rob njene obleke in se ji s solzami v očeh zahvali za rešitev.

— Dovolite, da ostanem pri vas do zore, — reče on, — nato bom nadaljeval svoj beg. Sedaj imam že otekle noge, — ne morem se več držati na nogah, — dovolite, da prenočim pri vas.

— Poslušajte, — odvrne Krista, — sama sem v hiši in se ne spodobi,

da bi vam dala prenočišče. Storila pa bom izjemo, ker ste kaznjeneec.

Dajte mi svojo roko in prisegnite pri spominu na svojo mater, da boste spoštovali v meni ženo in da ne boste poskušali pridobiti si moje ljubezen!

— Prisegam vam! — odvrne lepi mladenič brez vsakega obotavljanja. Krista ga odvede v sobo, pogrne mizo, tujec sede in začne jesti, kakor da že dolgo ne bi okusil jedi.

— Sedaj pa, — reče Krista, — pojdite k počitku. V kuhinji sem vam pripravila ležišče. Vrata med menoj in vami bom zaklenila, jutri zjutraj pa lahko odidete iz hiše, ne da bi se poslovili od mene, — kruh in meso, ki sta v kuhinji na mizi, lahko odnesete s seboj.

Kaznjeneec se zahvali za vse, oči se mu orosijo in se poda nato v kuhinjo.

Krista se sleče in se vleže v posteljo.

Toda nikakor ni mogla zaspiti. Misel, da se nahaja tujec pod nje streho, jo je strašno tlačila in ona se spomni svojega Almanzorja.

— Ah, ko bi le že napočilo jutro!

— Vzdihne Krista. — Ko bi se le že zdanilo, potem bi zopet bila sama. Bledi mesec je razsvetljeval sobico.

Zdajci pa se Krista zdrzne, — kuhinjska vrata se počasi odpro.

Vedela je, da jih je zaklenila, ni pa si mogla razložiti, kako to, da se sedaj zopet odpirajo.

Na pragu se pojavil mladenič.

Svojo obleko je slekel, oblečen je bil v dolgo belo srajco.

Predno se je Krista prav zavedla, se je že vsedel na rob njene postelje in jo objame.

— Krista, lepa moja Krista, bodi moja! — vzklikne mladenič. — Oh, ne morem ostati tam zunaj, tako da leč, a vendar tako blizu tebe.

Krista se ni mogla braniti.

Lep je bil, — lep, kakor mladi

bog.

Vitek je bil in močan, njegov obraz je bil lep, oči pa so se mu svetile.

Ona pa je živela že pol leta sama!

— Sladka moja Krista, — ji zašepče mladenič, — daj, da bova noč srečna — najina ljubezen ne bo pustila sledu, — jutri zjutraj bom odšel dalje, nikoli več me ne boš videla.

Ničesar te ne bo spominjalo name; ko se boš poročila, ne bo tvoj mož nikdar spoznal in nikdar zvedel, da si preživela eno noč v mojem naročju.

Krista, ljubil te bom, nikdar ne boš pozabila na moj objem. Rotim te, Krista, bodi moja!

Krista je zavpila in sunila zapegljivec od sebe.

— V imenu Kristusa, našega odrešenika! — vzklikne Krista. — Izgini odtod! Pa če so te rodili sami angelji, če so te oni storili tako lepega, kakor si, bi te kljub temu nikdar ne ljubila — ne ljubim te — jaz te sovražim — ljubim pa Almanzorja, svojega moža, — zvesta mu bom, — zvesta do smrti.

Mladenič je izginil, na mestu pa, kjer je sedel, se je pojavil plamen in Krista je videla, kako se je plamen spremenil v netopirja, ki je zletel skozi okno.

Vedela je, da je premagala tudi drugo izkušnjo, ki pa je bila mnogo težja, kakor prva, ker je bil mladenič zelo lep.

Krista je bridko zajokala, — začutila je, kako je osamljena žena slabotna in brez moči in ta občutek je rodil globoko sočutje napram vsem ženam, ki so izgubile svoje može.

Naslednjega dne pa se je Krista zopet neustrašeno in v veseljem lotila vsakdanjega dela.

Začela je snažiti hišo, — zdelo se ji je, da mora odstraniti nesnago; v velikih posodah je prinašala vodo od

studenca, ko pa je bila cela hiša od stropa do tal osnažena, se je Krista šele umirila.

In zopet je Krista živela tiho in osamljeno, edino veselje ji je bilo, da je sleherni večer hodila k obali diamantnega jezera in poslušala vijolice, ki so ji pripovedovale o Almanzorju.

Drobne vijolice so ji pripovedovale, da postaja lepa rdečelasa vila v jezeru od dne do dne vedno bolj žalostna, — to pa je bilo za Kristo dobro znamenje, to je bil znak, da je Almanzor še ni prevaral.

Napočil je enajsti mesec, odkar je Almanzor izginil.

Takrat pa se je Kristi nekaj čudnega sanjalo in vsako noč znova so se ji vračale iste sanje.

Videla je svojega deda Kristisa, — videla ga je prav takšnega, kakršen je bil takrat, ko je še živel.

Toda njegov obraz je bil bled, oči so mu ležale globoko v očesnih duplinah, bil je suh, kakor da bi izginilo z njega vse meso in bi ostale na njem le še kosti.

— Česa želiš, moj dragi ded? — ga je vprašala Krista v sanjah. — Čemu hodiš iz svojega groba?

— Krista, — je dejal stari Tristis zamolklo, — prišel sem da bi od tebe zahteval neko veliko žrtev.

— Zate bom storila vse, karkoli boš zahteval, — je vzkliknila Krista, — samo da bi našel mir v grobu.

— Da, v grobu nenajdem miru, — nadaljuje stari Tristis — ko sem bil še mlad, sem se nekoč hudo pregrešil.

Ne zahtevaj, da bi se ti izpovedal!

Toda če bo šel jutri mimo tvoje hiše duhovnik, ga povabi naj vstopi. Duhovnik ti bo povedal, kaj moraš storiti zame, kako se moraš mučiti in žrtvovati radi mene svoje telo, da bom naposled tudi jaz našel mir na onem svetu.

— Ded, — odvrne Krista, — storila bom, kar si mi ukazal. — Oh, Bog, strašno mi je, če pomislim, da ne najdeš v grobu miru in da moraš bloditi po zemlji.

Stari Tristis je še enkrat žalostno pogledal in izginel. Krista pa se zbudi.

Ko se je naslednjega dne stemnilo, je Krista nenadoma zaslišala pobožno petje, ko pa je odprla okno, je zagledala duhovnika, ki je šel po gozdu in pobožno molil.

Njegovega obraza v mraku ni mogla razločiti, — videla je samo po obliki, da je prišlec služabnik božji.

Krista je odhitela iz hišice, poljubila duhovniku roko in mu rekla:

— Vem, prišel si, da bi mi povedal, kaj mi je storiti, da bi moj ded našel v grobu mir.

— Ti si dober in pobožen otrok, — odvrne duhovnik, — toda povej mi, si-li dovolj močna, da bi storila vse tisto, kar moram od tebe zahtevati?

— Sem! — vzklikne Krista. — Prisegam ti, da bom storila vse, karkoli boš zahteval od mene.

Krista je odpeljala duhovnika v hišo, pokleknila je predenj in napeto čakala, kaj ji bo duhovnik povedal.

Duhovnik začne pripovedovati:

— Tvoj ded se je hudo pregrešil. Ne bo se prej umiril, dokler ne boš postala nebeška nevesta.

Pojdi z menoj, Krista, odpeljal te bom v samostan, prisegla mi boš, da se boš odrekla vsemu zemeljskemu veselju.

Iz sree si moraš iztrgati svojo ljubezen, — kajti če hočeš postati nebeška nevesta, moraš pozabiti na ves svet in ostati vedno čista in krepostna.

(Dalje prihodnjič)